

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Α' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 2

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ Ν. ΠΙΛΑΒΙΟΣ, ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1904

Ο ΘΕΟΣ ΒΡΕΦΟΣ

«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις πύδοκίᾳ».

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αθήναι 1 Ιανουαρίου 1905.

Όσον και αν αποτελή μίαν ιδιαίτερον προσφιλή τέχνην του Αθηναίου η γραφία δια την μονοτονίαν του αθηναϊκού βίου, κάθε ενσυνείδητος δεν θ' άρνηθη να ομολογήση ότι η τρέχουσα χειμερινή περίοδος—μέχρι τουδε τουλάχιστον—δεν παρήλθεν έστερημένη ποιικιλίας εις εκπλήξεις και άπρόοπτα.

Μία έβδομάς Υπουργικής κρίσεως με ύποψήφιον Πρόθυπουργόν τον κ. Δηλιγιάννην, ως έκεινή την όποιάν διήλθομεν, άρχει έποθέτου, και δια τους μάλλον δυσκόλους. Τό πρόσαιον αυτό του γηραιού Ήγέτου, άνερχομένου εις την επιφάνειαν έν μέσφ σχετικής τριαιμίας, δίδει μίαν ποιικιλίαν έντυπώσεων, έκάστη των όποιών εινε και τέρφη, διά πάντα όλίγον άπομεικρυσμένον των πολιτικών κύκλων.

Ό κ. Δηλιγιάννης ύπήρξε και την φρονά αυτήν άπαράμυλλος. Καί επί μίαν όλόκληρον έβδομάδα, ως δεξιός ίμπερσαόριος, κατώρθωσε να καταστήσῃ πρόγραμμα άεροσμάτων και θεαμάτων τοιούτων, ώστε ούδέ προς στιγμήν ν' άφήση την κούρσιαν η τον κόρον να επιδράσουν επί της καλής διαθέσεως των θεατών και άεροατών του.

✽

Υπό την έποψιν αυτήν ο κ. Δηλιγιάννης, η Σάρα του πολιτικού μας κύκλου, υπερέβη την όμόνομον μεγάλην Γαλλίδα.

Και προκειμένου περί της καλλιτέχνιδος, η όποία μās έκαμε μίαν δευτέραν έπίσκεψιν έφέτος, δεν πρέπει να παραλείψω ότι ιδιαίτερος εις αυτήν παρετηρήθη η άδυναμία του κ. Δηλιγιάννη, η άδυναμία του να παρακωνηται δι' όλους και δι' όλα.

—Δεν με άγαπάτε πλέον! έλεγε μίαν νύκτα του Φεβρουαρίου πρό τριετίας εις τό θέατρον του Βαριετέ η κυρία Παροκοκοπούλου προς τους θεατάς της, όστινες μετά τό τέλος της Κυρίας με τās Καμελίας έξήτουν παρ' αυτής «λόγον» κατά την καθιερωθείσαν συνήθειαν.

Παρόμοιον ήτο τό παρόπιον της Σάρας Μπερνάρδ πρό νεαράν και... μεθ' όρης άναδειχθείσαν συνάδελφον. Με μόνην την διαφοράν ότι η Γαλλίς ήθοποιός όλιγώτερον μετρούφρων και μη στηρίζουσα επί «της άγάτης του λαου» την έπιτυχίαν της, απέδωκεν εις έλληνικην καταρτισμού και νοημοσύνης των θεατών της τās... τριάκοντα έξ χιλιάδας δραχμών, τās όποίας μόνον εισέπραξεν.

✽

Δέν ειμαι δυστυχώς έν των εντυχών συναδέλφων, όστινες λαμβάνουσι την τιμήν να συνομιλώσι καθ' έκάστην μετά του κ. Δηλιγιάννη.

Θά ήθελα να τον ερωτήσω τί φρονεί διά τό παρόπιον των δύο καλλιτεχνίδων.

Είμαι βέβαιος ότι θά μου άπάντηα:

—Ημείς φρονοϋμεν ότι η ήμετέρα γυνή του θεάτρον άκριβέστερον απέδωκε τό έν τη καρδίη της σχηματισθέν συναισθημα έν της ψυχροτέρας του Αθηναϊκού λαου ύποδοχής, καθόσον έν συνταγματικῶ Κράτει τά πάντα έν του Λαου άπορρέουσι και η προτίμησις αυτού διά τό έν η τό άλλο σύστημα κρίνει περί της επικρατήσεως του ένός η του άλλου συστήματος, ούδέ δύναται τις ν' άποδώσῃ εις τον Λαόν άγνοιαν των έαυτου συμφερόντων η των άρεσκόντων αυτώ, καθόσον τό τοιούτον θά άπετελει μομφήν κατά του συνόλου, όπερ άποτελεί τό Κράτος, όπερ Κράτος έχει ανάγκην υπό τās παρούσας περιστάσεις οικονομικών και όχι φόρον, ους βαρέως φέρει ο Έλληνικός λαός, ο καταβαλόν έν του ίδιου αυτού ύστερήματος τριάκοντα και έξ όλας χιλιάδας δραχμών τῶ ίμπερσαοίῳ της έπιφανούς εκ Γαλλίας καλλιτέχνιδος.

✽

Όλα αυτά, θά τό όμολογήσητε, άποτελοϋν μίαν ποιικιλίαν, αν όχι θέματος, τουλάχιστον γεγονότων, τά όποία ήσαν άρετα άξιοσημείωτα. Η χειμερινή περίοδος άλλως τε δεν έλιξεν ακόμη διά να κάμη καιεις εκ' αυτής κραιπνή η να γράψη νεορολογίαν. Προκαταβολικώς όμως δύναται τις έπεμβαίνον εις τά καθήκοντα του Καζαμία, να προβλήρη

ένα μήνα Φεβρουάριον πλήρη τέρφων, περιλαμβάνοντα Άποκρέον συγχρόνως και Έκλογάς.

Ό άγαθός Θεός, βλέπετε, έχει πάντοτε μίαν ξεχωριστήν άδυναμίαν διά τον τόπον μας, την άδυναμίαν του πατρός προς τό μάλλον γραμνάρικο και τρελλότερο των τέκνων του. Επί τῆ λήξει του έτους μās στέλλει μονομαΐά ένα εκλογικόν Φεβρουάριον.

Η σύμπτωση αυτή προς τοίς άλλοις θά δικαιολογη εις τό μέλλον και την χολότητα του δευτέρου μηνός του έτους.

ΣΑΜΠΡΟΛ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ

ΝΕΟΣ ΔΟΥΡΥΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ

Όκτώ ήσαν οι μέχρι σήμερα γνωστοί δορυφόροι του Κρόνου, άνακαλυφθέντες διδασχικώς καθόσον έτελειοποιούντο τά όπτικά όργανα και κατά τάξιν της λάμψεως αυτών. Πρώτος άνακαλύθη τῶ 1655 ο Τιτάν, ο μέγιστος πάντων, κατέχων την έκτην από του κέντρου θέσιν, δεύτερος ο Ιαπετός, ών όγδοος κατά σειράν και τελευταίος ο Υπερίων κατά τό 1848 ών έβδομος. Όπως πρό της άνακαλύψεως της Δήμητρας, του πρώτου άνακαλυφθέντος άστεροειδους, ειχεν εκραασθή η ύπόνοια ότι εις τό μέγα σχετικώς διάστημα μεταξύ του Άρεως και Διός εϋρίσκειται εις άκόμη πλανήτης, ούτω ειχε έρηθη η ιδέα ότι μεταξύ των δύο δορυφόρων του Κρόνου, Υπερίωνος και Ιαπετός, εκ των όποιών ο μείν περιφέρεται περί τον Κρόνον εις 21 1/4 ήμέρας, ο δε δεύτερος εις 79 1/8 τουλάχιστον, εις έτερος πλανήτης ύπαρχει όστις ένεκα της άσθενούς λάμψεως δεν ειχεν ακόμη άνακαλυφθή.

Η άνακάλυψις δύο εκτάκτως άσθενούς λάμψεως δορυφόρων του Άρεως τον Αύγουστον του 1877 ενίσχυσε την ύπόνοιαν ταύτην και κατά τό 1888 τό άστεροσκοπίον του πανεπιστημίου Harvard δι' ένός άστροφωτογραφικου τηλεσκοπίου 13 δακτύλων κατόπιν επανειλημμένον έρευνών του περί τον Κρόνον διαστράματος κατώρθωσε να διακρίνη τον άγνωστον έτι δορυφόρον χωρίς όμως να δυνηθη να τον παρακολουθήσῃ. Αί έρευναι επανέληφθησαν αλλά ματαίως καθόσον τό όργανον ού έπαιούστο χρῆσιν δεν ήτο έπαρκούς έντάσεως διά να φωτογραφήσῃ τον δορυφόρον τούτον. Όταν όμως ο Barnard τον Σεπτέμβριον του 1892 άνακάλυψε πέμπτον άσθενεστάτης λάμψεως δορυφόρον του Διός και τό άστεροσκοπίον του Harvard χάρις εις την γενναϊοδωρίαν της Mis Bruce κατά τό 1897 ήδυνάθη να εγκαταστήσῃ παράρτημα εις ύψος 2400 μέτρων μετά άστροφωτογραφικου τηλεσκοπίου 24 δακτύλων, παρετηρήθη έν νύκτι ο άγνωστος του Κρόνου δορυφόρος. Αεπτομαρής έρευνα του καθηγητου έν τῶ άστεροσκοπίῳ Harvard W. Pickering κατά τās τās 16, 17 και 18 Αύγουστου 1898 έβεβαίωσε την ύπαρξιν άσθενούς άστεροειδου περί τον Κρόνον, άγνωστου μέχρι τούδε, όπερ άπέχον από τούτου κατά 25 λεπτά της μοίρας ειχεν δια τά χαρακτηριστικά ένός δορυφόρου. Είς τον νέον τούτον δορυφόρον έχοντα διάμετρον 300 περίπου χιλιομέτρων έδόθη υπό του άνακαλύψαντος αυτών Pickering τό όνομα Φοίβη, ήτις κατά την μυθολογίαν ήτο αδελφή του Κρόνου. Από τούτου Απριλίου του 1899 οτε έγνωστοποιήθη η άνακάλυψις παρήλθον 8 μήνες καθ' ους ο Κρόνος εισήλθεν έντός του Γαλαξίου και διεκόπησαν αι επί του νέου δορυφόρου παρατηρήσεις, όπερ έδωκεν άφορμήν να πιστευθη ότι η άνακάλυψις του ήτο άποτέλεσμα πλάνης καθόσον μάλλον κατά τά 4 έκατοτε διαφερούσαντα έτη ούδεν περί τούτου άνεκοινώθη. Όθεν λίαν εξεπλάγη ο έπιστημονικός κόσμος οτε κατά τās αρχάς του Ιουλίου 1904 έδημοσιεύθη βραχυσία άνακοίνωσις του Pickering περί του δορυφόρου τούτου. Μετά ταυτα την 8 Αύγουστου ο Barnard κατώρθωσε να τον παρατηρήσῃ διά τηλεσκοπίου τεσσαράκοντα δακτύλων. Διά της άνακαλύψεως ταύτης έβεβαίωθη η ύπαρξις του δορυφόρου τούτου χωρίς όμως να προσδιορισθη η ύπαρξις του και η τροχιά του. Έξηκριώθη κατόπιν ότι αι πρώται άναζητήσεις εις ούδεν κατέληξαν διότι άνεζήτουν αυτών

πολύ πλησίον του Κρόνου, οτε δε άνεζήτησαν αυτών εις ήμισείας περίπου μοίρας άπόστασιν τον άνεγνώρισαν εις μίαν φωτογραφίαν του 1900 και πολύ άπώτερον εις μίαν φωτογραφίαν του 1902. Έκ τούτων ήδυνήθησαν να υπολογίσωσι μίαν τροχίαν πολύ διάφορον των λοιπων γνωστών δορυφόρων. Τον Απρίλιον και τον Μάιον του 1904 τον παρετήρησαν εις θέσιν λίαν απέχουσαν της υπολογισθείσας, κατόπιν δε λίαν προσεκτικῶν παρατηρήσεων προς διαφώτισιν του περιέρρου τούτου φαινομένου, άνεκάλυψαν ότι η Φοίβη περιφέρεται περί τον Κρόνον ούχι ως οι λοιποι δορυφόροι από άνατολών προς δυσμάς, αλλά από δυσμών προς άνατολάς.

Τό ύψιστον ένδιαφέροντος άποτέλεσμα τούτο εις ο κατέληξαν έγείρει πολλὰς άμφιβολίας και ύπάρχουσι οι διακρινόμενοι ότι δεν πρόκειται περί ένός μόνον δορυφόρου αλλά περι δύο. Η Φοίβη εκτός του χαρακτηριστικου τούτου της όπισθοδρομικης κινήσεως έχει και τροχίαν 0,22 ένεντρούτητος, ήτις παρ' ούδενι άλλῳ δορυφόρῳ παρατηρείται, τελειώνει δε την περι τον Κρόνον περιφοράν της εις 546.5 ήμέρας.

Ο ήμισάξων της τροχιάς της εινε 12,8 έκατομμύρια χιλιομέτρα, η έγγυτέρα αυτής από του Κρόνου άπόστασις ειναι 10 έκατομμύρια χιλιομέτρα και η μακραιτέρα 15,6.

Η έξαιρετικότης αυτή της τροχιάς, ήτις άνατρέπει εις πολλά σημεία την μέχρι τούδε ύφισταμένην κοσμολογικην θεωρίαν ένισχυει την σπουδαιότητα και τό μέγα ένδιαφέρον της άνακαλύψεως. Άφου δε έντός δεκαετηρίδος περίπου διά των τελειοποιηθέντων οργάνων πλείστοι μικροί δορυφόροι άνακαλύθησαν, ύπαρχει ποσειθήσις ότι διαρκώς τελειοποιούμενων των τηλεσκοπίων πολλοί έτι μέλλουσι ν' άνακαλυφθώσι, θά γνωρίσωμεν δε τελείως και δυνηθώμεν να σπουδάσωμεν τό ήμέτερον πλανητικόν σύστημα.

ΗΑ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ
μηχανικός

ΠΩΣ ΕΥΓΕΙΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΥΔΩΡ

Γνωστόν τυγχάνει ότι η πέψις ακαθάρτων υδάτων ειναι εκ των συνθετέρων αιτιών των μολυσματικῶν νόσων, μεταξύ των όποιων την πρώταν σειράν κατέχουσι ο τυφοειδής πυρετός και η χολέρα. Η δια μέσου τελειοποιημένων συσκευῶν διύλισης δεν ειναι άρκετή εις την εξυγίανσιν μεμολυσμένων υδάτων, διότι έν αι συσκευαι αυται συγκαταοσι μετά των στερεῶν υλών, των αιωρούμενων έν τῶ υγρῶ, τὰ μικροβία και τὰ σπέρματα αυτών, επιτρέπουσι όμως την διόδον δηλητηριῶν γεννηθέντων υπό αυτών των μικροβίων η παραχθέντων διά της σήψεως. Μόνον ο βρασμός ήδύναται να κρηθη ικανός ν' αποκαθήρη τό υδωρ από πᾶν επιβλαβές στοιχείον εκ μικροβίων η σήψεως παραχθέν. Άλλ' η δια βρασμού μέθοδος απαιτεί ν' αρήσωμεν κατόπιν τό υδωρ να ψυχθη, να τό μεταγγίζωμεν επανειλημμένως από δοχείον εις δοχείον να τό άποδώσωμεν τον ένεκα του βρασμού άπολεσθέντα ατμοσφαιρικόν αέρα, δηλαδή σειράν πράξεων τās όποίας δεν δύναμεθα έν πάσει περιπτώσει εύκόλως να εκτελέσωμεν.

Είς Ρώσους χημικός απέδειξεν ισχύτως, ότι ήτο δυνατόν ν' αποκαθάρηται στιγμιαίως και καθολοκληρίαν τό πόσιμον υδωρ και ν' αποστειρωταί άνευ διύλισεως η βρασμού, άπλούστατα διά της προσθήκης ελαχίστης ποσότητος του γνωστου χλωρατος του υπερμαγγανικου καλίου.

Τό υπερμαγγανικόν καλί ήτο πρό πολλου γνωστόν ως έχον αποκαθαρικῆς ιδιότητας, τό μετεχειρίζοντο δε ιδίως διά την άρκρίσιν των δυσοσμίων, διότι η διαλύσις του κατέχει την ιδιότητα να εξαφανίζη άμείως και τās πλέον άηθείς και διαπεραστικῆς όσμῆς επιτυχάνουσα την ζύμωσιν των οργανικῶν υλών.

Τό υπερμαγγανικόν καλί, τό όποιον οι χειρουργοί και άντόμοι μετεχειρίζοντο όπως πλύωσι δι' αυτού τās χειράς των και άρκρίωσι ούτω τās κατόπιν έγγειρήσεων τινῶν άφορήτους όσμῆς, έφημερώθη νυν διά την στιγμιαίαν αποκαθάρισιν του υδάτος.

Κυνηγοί, ποδηλάται, εκδρομείς, στρατιωτικοί, εύρίσκοντες υδωρ ακαθάρτον η έλώδες δύναται μεταχειρίζόμενοι την ακολουθον

μέθοδον να πίνουσι εξ αυτού άνευ ούδενός κινδύνου διά την υγίειαν των. Άρκει να φέρωσι μεθ' εκυτών φαλιδίον πλήρες κρυσταλλωμένον υπερμαγγανικου καλίου, εξ ου να ρίπτουσι εις τό ακαθάρτον υδωρ έν αναλογίῃ 5-10 έκατοστῶν του γραμμαρίου ανά λίτρον υδάτος. Έλαφρῶς άνακινείται επί 5-6 λεπτά της ώρας και τό υδωρ λαμβάνει άσθενή ιώδη απόχρωσιν, ήτις ειναι άλανθαστος ένδειξις ότι εκαθαρίσθη και ότι τό υπερμαγγανικόν καλί εύρίσκειται έν ελαφρῶ περισείῃ άφου εξετέλεσε τον εξυγαιαντικόν αούτο σκοπόν.

Τοιοϋτον υδωρ δύναται τις να πῆ άνευ ούδενός φόβου διότι η πέψις όλίγων έκατοστογράμμων όξειδίου του μαγγανίου και άνθρακικου καλίου ειναι άπολύτως άβλαβής. Δυνάμεθα ν' αποχρωματίσωμεν και να καταστήσωμεν διαυγές τό υδωρ τῆ προσθήκη ελαχίστης ποσότητος—όλίγων δεκάτων γραμμαρίου—οργανικῆς τινος κόνωος, ως η κόνις του καρῆ, της κίνας, η και ζακχαρεος. Η κόνις αυτή καταστρέφει τό έν περισείῃ υπερμαγγανικόν καλί και τό μαγγανιον κατακρημνίζεται. Έάν ύπαρχον τὰ μέσα και ο χρόνος, διυλίζεται τό υδωρ και επιτυγχάνεται ούτω ποτῶν καθάρων, διαυγῆς και ελαφρῶς υγιεινόν. Είς τούς συνοικισμούς—ξενοδοχεία, νοσοκομεία κ.τ.λ.—ένθα δύναμεθα να ένεργήσωμεν εύκόλως και επί μακραιτέρας ποσότητος υδάτος, μεταχειρίζομεθα διυλιστήρια ζωϊκου άνθρακος εύρισκομένου παντού έν τῶ έμπορίῳ.

Τό υπερμαγγανικόν καλί δεν να φυλλάσεται μακράν πάσης έπαφῆς μετ' οργανικῆς ένώσεως, εις φαλιδίον κεκλεισμένον υαλίνο έσφυρισμένῳ πώματι, καθόσον πώμα έν φελλῷ θά ήρκει όπως τό άποσυνθίσῃ.

Τό μυστικόν της εξυγαιαντικῆς αούτου δράσεως έγκνεται εις την ιδιότητα ην κείνηται να όξειδώνη στιγμιαίως τās οργανικῆς ούσις παραχωρούν μέρος του όξυγονου του.

Τό κεκαθαρόμενον και κεκρυσταλλωμένον υπερμαγγανικόν καλί τιμάται άντι όλίγων δραχμών τό χιλιόγραμμον, όπερ δύναται να εξυγιάνη 10 τόνους ποσίμου υδάτος. Τό ακαθάρτον στοιχίζει δύο η τρεις φορές όλιγώτερον και δύναται να χρησιμεύσῃ ως εξυγαιαντικόν των διά τās κοινῆς χρήσεις υδάτων.

Διά την επιτυχή καθάρσιν των διυλιστηρίων βραζόμεν αυτα έντός διαλύσεως 2:1000 υπερμαγγανικου καλίου και αποχρωματιζόμεν διά προσθήκης ύποβειούχου νατρίου.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ

Ός εκ των μεγάλων προόδων των επιτευχθεισῶν ισχύτως, τό αερίοφωτῶν τείνει να καταστή εκ των τῆ πρώτης ανάγκης.

Δυστυχῶς όμως παρ' όλας τās προόδους ης παρ' ήμιν έλαθεν ο δια του αερίοφωτος φωτισμός και η δια του αερίοφωτος κινήσις διαφόρων μηχανῶν, η τιμή μένει άμετάβλητος.

Όπως δείξωμεν την ανάγκην ταχέως υποτιμήσεως παραθέτομεν μερικῶς αριθμούς έμφανίοντας την δυσαναλογίαν μεταξύ των παρ' ήμιν και έν άλλαις πόλεσι της Εύρώπης τιμῶν του φωταερίου.

Είς τό Βερολίνον η τιμή του αερίοφωτος κατά τό έτος 1837 ήτο 0,43 φρ. κατά υδρικών μέτρον, κατά τό 1847 κατέπεσαν εις την τιμήν 0,31 φρ., ήδη δε τρεφεται 0,20 φρ. κατά κυβικόν μέτρον διά τον φωτισμόν και 0,12 φρ. διά την θερμανσιν και την κινητήριον δύναμιν. Με όλην δε την τιμήν ταύτην οι κάτοικοι του Βερολίνου δεν εινε εύχρηστημένοι και δι' αναφορῆς των ζητούσιν όπως η τιμή καθορισθη κατά κυβ. μέτρ. 10 pfenning η 0,12 φρ. δι' όλας τās χρήσεις.

Είς τό Λονδίνον οι 1000 κυβικοί πόδες τιμῶνται από του έτους 1898, 2 σελλίνα και 10 πέννας, λαμβανομένου δε υπ' όψιν ότι 1000 κυβικοί πόδες ισούνται προς 28,316 κυβ. μέτρ. έχομεν ως τιμήν κατά κυβ. μέτρ. 0,123 φρ.

Η πόλις της Αμβέρσης πληρώνει διά τον φωτισμόν των Δημοτικῶν δώδων και των Δημοτικῶν Καταστημάτων 0,05 φρ. κατά κυβ. μέτρ. οι δε ιδιώται 0,15 φρ. κατά κυβ. μέτρον.

Είς τό Havre της Γαλλίας οι ιδιώται πληρώνουν 0,19 φρ. κατά κυβ. μέτρ. εις τό Saint-Ló ο Δήμος πληρώνει εις την εταιρίαν του αερίοφωτος 0,03 φρ. κατά κυβ. μέτρον.

Έν παραβολῆι οι Αθηναίοι πληρώνουν κατά κυβ. μέτρον 0,35 δρ.

Τέρπει πολλίαις τον ένα θει αποτελεί την λύτην πολλῶν.

Φενελών

Όσον περισσότερο σκέπτεται τις τόσοσ όλιγώτερον όμιλεί.

Ρουσσουά

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Την 11/24 Δεκεμβρίου η Α. Μ. ο Βασιλεύς συνεκλήρωσε τὸ 59 ἔτος εἰσελθὼν εἰς τὸ 60. Ἐγεννήθη τὴν 24 Δεκεμβρίου (ν. ἡμ.) τοῦ 1845 ἐν Κοπενάγη καὶ μετὰ τινα ἔτη κατετάχθη εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν τῆς Δανίας. Τὴν 6 Ἰουνίου τοῦ 1863, νεαρότατος ὁ πρίγκιψ Γουλιέλμος τῆς Δανίας ἐκ τοῦ Οἴκου Σλέσβιχ Ὀλοτάν Σόντερμποργ Γουλιέλμου ἐδέχθη τὸ στέμμα ὡς προσέφερον αὐτῷ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἑλλήνων κατόπιν πρωτοκόλλου ὑπογραμμένου ἐν Λονδίῳ μεταξὺ Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας, τῶν τριῶν Προστατῶν τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, τὴν 27 ἰδίου μηνὸς ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸ ὄνομα Γεώργιος Α' καὶ ἤρχισε βασιλεῦσεν μετ' Ἐθνοσυνελεύσεως, δεξιοκαταεῖς ὄν τότε, ἀπὸ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ Βασιλεύς, Λουθηρανὸς τὸ θρησκείμα, εἶναι δευτερότοκος υἱὸς τοῦ γηραιῶ τῆς Δανίας Βασιλέως Χριστιανοῦ ΙΧ'. Ἐνεμετέθη τὴν 15/27 Ὀκτωβρίου 1867 ἐν Πετροπόλει τὴν Μεγάλην Δουκίσσαν Ὀλγαν Κωνσταντινώνην, γεννηθεῖσαν τῷ 1851, Ἀρσηνὸν τῆς δευτέρας μοίρας τοῦ Ρωσικοῦ στόλου.

Ὁ Βασιλεύς φέρει τοὺς ἑξῆς τίτλους καὶ παράσημα: Ἀνώτατος ἀρχηγὸς τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεων ἡμῶν, ναύαρχος τοῦ Δανικοῦ Ναυτικοῦ, ἀρχηγὸς τοῦ ἰ Ρωσικοῦ συντάγματος τοῦ πεζικοῦ Νέβσκη, συνταγματάρχης ἰδιοκτήτης τοῦ 99 Λύστερικοῦ συντάγματος τοῦ πεζικοῦ, Ἀρχηγὸς τοῦ Τάγματος τοῦ Σοτήρος, ἰππότης τῆς περιρηνιμίδος τῆς Ἀγγλίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἀλβέρτου τῆς Ἀγγλίας, ἰππότης τῆς Πίσσεως καὶ Μεγαλόσταυρος τοῦ Λέοντος τοῦ Βάδεν, Μεγαλόσταυρος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐρρίκου Λέοντος τῆς Βρονοβίτης, Μεγαλόσταυρος τοῦ Στέμματος τῆς Βυρτεμβέργης, τῆς Λεωπόλδος τῆς Τυμῆς τῆς Γαλλίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐλέφαντος καὶ ἀνώτερος ταξίαρχος τοῦ Δάνεβου τῆς Δανίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Λουδοβίκου Α' τῆς Ἑσθίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Καρόλου Γ' καὶ ἰππότης τοῦ Χρυσοῦ Λέοντος τῆς Ἰσπανίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Δανιῆλ Α' τοῦ Μαυροβουνίου, Μεγαλόσταυρος τοῦ Στέμματος τῶν Βένδων τοῦ Μεκλεμβούργου Σβέρην, Μεγαλόσταυρος τῶν Βένδων τοῦ Μεκλεμβούργου Στρέλιτς, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἁγίου Καρόλου τοῦ Μοναχῶ, Μεγαλόσταυρος τοῦ Χρυσοῦ Λέοντος τοῦ Νασσῶ, Μεγαλόσταυρος τοῦ Λέοντος τῆς Νιρλανδίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἁγίου Ὀλῆ τῆς Νορβηγίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τῆς Οὐγγαρίας, Μεγαλόσταυρος τῶν τριῶν ἡνωμένων ταγμάτων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Βενεδικτοῦ καὶ τοῦ Ἰακώβου τῆς Πορτογαλίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐρμῆ τοῦ Ἁετοῦ καὶ ἰππότης τοῦ Μέλανος Ἁετοῦ τῆς Πρωσίας, ἰππότης τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, Νέβσκη, τοῦ Λευκοῦ

Ἁετοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης Α' τάξεως τῆς Ρωσίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐρνεστίου κλάδου τῆς Σαξονίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Λευκοῦ Ἁετοῦ τοῦ Ταζόβου τῆς Σερβίας, ἰππότης τῶν Σερβαίων τῆς Σουηδίας, Ὁσμανι' α' τάξεως καὶ Νισάν Ἰππότης α' τάξεως τῆς Τουρκίας, Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ οἴκου τῶν Χοεντσόλλερν, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἁγίου Οὐμβέρτου τῆς Βαυαρίας, Μεγαλόσταυρος τῆς ναυτικῆς ἀξίας τῆς Ἰσπανίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Μάγα Σαζοὶ τοῦ Σιάμ.

Τὴν οἰκογένειαν τοῦ Βασιλέως ἀπαρτίζουν σήμερον ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἀντιπρίγκιψ, Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ στρατοῦ, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουλίου /2 Αὐγούστου 1868 καὶ νεμεθεὶς τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1889 ἐν Ἀθήναις τὴν προεγγήτισσαν Σοφίαν, ἀδελφὴν τοῦ Λύτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου Β', γεννηθεῖσαν τὴν 14 Ἰουνίου 1870, ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος ἀντιναύαρχος Ὑπατος Ἀρμοστής τῶν Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ, γεννηθεὶς τὴν 12/24 Ἰουνίου 1869 ἐν Κερκύρῃ, ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ποροβολικοῦ διοικητῆς τοῦ α' συντάγματος, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τὴν 9/21 Ἰανουαρίου 1872 καὶ νεμεθεὶς τῷ 1903 τὴν Μ. Λούκιαν Ἑλένην Βλαδιμηρόβην, ἡ προεγγήτισσα Μαρία-Μαγδαληνή, γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Φεβρουαρίου /3 Μαρτίου 1876 καὶ νεμεθεῖσα τὸν Μ. Λούκα Γεώργιον, ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας, ἀνθυπίαρχος ἐν τῷ 2 ἰππικῷ συντάγματι γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου /1 Φεβρουαρίου 1882 καὶ νεμεθεὶς τὴν προεγγήτισσαν Ἀλίαν τοῦ Βάιτεμβου τῷ 1903 καὶ ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος, μαθητὴς τῆς σχολῆς τῶν Ἐδελφίδων, γεννηθεὶς τὴν 20 Ἰουλίου /1 Αὐγούστου 1888 ἐν τοῖς ἀνακτορίοις Πετροπολιόρσκη.

Τὴν Αὐλὴν τοῦ Βασιλέως ἀπαρτίζουν ὁ ὑποστράτηγος κ. Ι. Παπαδιαμαντόπουλος ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου καὶ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Α.Μ., ὁ Γεν. Ἐπιμελητὴς τῆς Β. Χορηγίας κ. Ν. Θών, ὁ ἀνάρχος κ. Μ. Παπαρηγόπουλος, ὁ κ. Φ. Λέλης, γραμματεὺς τοῦ ἰδιοτέρου γραφείου τῆς Α. Μ., ὁ Σταυλάκης κ. Τσέρνοβιτς καὶ οἱ ὑπασπιστὰ κ. κ. Τ. Βάσσος, ὑποστράτηγος, Δ. Βουδοῦρης, πλοίαρχος, κυβερνήτης τῆς Β. θαλαμηγῶ «Ἀρμυρίτης», Γ. Κωντογιωτῆς, πλοίαρχος, Α. Βασιλόγιους, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ποροβολικοῦ, Ι. Κορηνιός, Μηλιώτης, ἐπιλαρχος καὶ Μ. Πίσσας, λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ.

Ἐπίτιμοι ὑπασπιστὰ τῆς Α. Μ. εἶναι ὁ Διάδοχος καὶ οἱ πρίγκιπες Γεώργιος, Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Ὑπουργὸς τῆς Διακοσμήσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Πρωθυπουργός, ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΚΟΥΖΕΣ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἀπεράσισε τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ Λέοντος διὰ πάσης θυσίας. Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐταιρείας ἀσίδιμος Ραγκαβῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ ἔτους ἐκείνου λέγει πλήρως ἐνθουσιασμοῦ καὶ χρηστῶν ἐλπίδων: «Αἱ πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ προπαρασκευαστικὰ ἔργασι ἐγένοντο τὰ σωζόμενα τεμάχια αὐτοῦ κατεμετρήθησαν ἐπιμελῶς καὶ σχέδιον συνετάχθη ἀλλὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν πόρων ἠμπεδίσεν τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου».

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπαυλομένη ἀπόπειρα καὶ φροντίδες ὑπὸ ἡμετέρων καὶ ξένων καταβλήθησιν εἶχον ἀποβῆ εἰς μάτην, καὶ ἡ ἀνίδρυσιν τοῦ Λέοντος τῆς Χαίρωνεας ἀπετέλει ὄνειρον δυσεκπλήρωτον ἐφ' ὅσον δὲν ἐξευρίσκοντο τὰ ὑλικά μέσα πρὸς ἐπιτέλειαν τούτου. Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1895 γενομένην ἐξ Ἀγγλίας αἰτησὶν πρὸς ἀνίδρυσιν τοῦ μνημείου δαπάνη ξένων ἀρχαιολόγων καὶ λογίων ἐπελήφθη σὺβαρῶς τοῦ ἔργου

ἡ ἡμετέρα Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἐν τῇ διττῇ αὐτοῦ ιδιότητι, τοῦ Πρώτου Στρατιωτοῦ τοῦ Ἐθνους, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς τῆς Χαίρωνεας νεκροὺς καὶ τὸν μαρμαρίνον αὐτῶν φύλακα, τὸν Λέοντα.

Ἐν τοῖς πρακτικοῖς δὲ τῆς συνεδρίας τῆς 19 Νοεμβρίου 1896 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας τῆς γενομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, σημειοῦνται τὰ ἑξῆς: «Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἐξέθηκε τὴν ὑπὸ ἔθνη καὶ ἱστορικὴν ἔπισημον σπουδαιότητα τοῦ ἐν Χαίρωνεα εἰς τεμάχια κατατετιμημένου Λέοντος, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἐπιτύμβιον μνημεῖον, διαρ' οἱ Θηβαῖοι ἀνήγειραν εἰς τοὺς ἐν ἔτει 338 π. Χ. ἐκεῖ πεσοῦτας Ἰερολοχίας ἐν τῇ πρὸς τὸν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας μάχῃ καὶ προέτεινε, ἵνα προβῆ ὡς τάχιστα ἡ Ἐταιρεία εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ μνημείου τούτου μηδεμίαν πρὸς τοῦτο φειδομένην δαπάνην».

Πάραυτα ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐζητήτο ἡ γνώμη τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ Penrose, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀπεστέλλετο εἰς Χαίρωνεαν πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τοῦ Λέοντος ὁ ἡμέ-

τερος γλύπτης κ. Βρούτος και ο μηχανικός κ. Μουστάκας. 'Αλλά και πάλιν μωρία δυσχερείς παρουσιάσθησαν περί την εκτέλεσιν του έργου, όπερ εν ταίς λεπτομερείαις αυτού άπήντα κωλύματα άνωπέρβλητα εν τισι. Καί εξηκολούθει να κείται εκεί τεμαχισμένος ο Λέων άνευ έπιπέδου τινός, όστι έμελλεν εν βραχεί τινη χρόνω ν' άνιδρουθή. 'Αλλ' ό εν έτει 1902 ύπουργός της παιδείας κ. Μομφερράτος ύπέκρινε εις τας πανταχόθεν άπειθυνομένης συστάσεις περί επιτελέσεως τέλους του γενναίου αυτού έργου άπέστειλεν έγγραφον προς την 'Αρχαιολ. 'Εταιρείαν. εν ό συνίστα την ταχίστην έναρξιν των προς αναστήλωσιν του Λέοντος εργασιών, επιπροσθέτων ότι ή περαιτέρω άναβολή άπέτελει άσύμφωνον ύπερ ενός των σπουδαιοτέρων μνημείων άμέλειαν και εξίθετε την γύρων ήμών προς τον πεπολιτισμένον κόσμον.

Έκτοτε άδρξ, άδροστάτη της 'Αρχαιολογικής 'Εταιρείας δαπάνη, ήρξαντο τά εν Χαϊρωνεία έργα. 'Αρσν το άρχαιον του Λέοντος βάζρον εκθαυρίσθη του άνω μέρους του τετριμμένου και σπθρού, περιζώσθη πανταχόθεν δι' ισχυρού τείχους και επ' αυτού ώκοδομήθη νέον βάζρον εκ λίθων ληθθέντων εκ του αυτού λατομείου. 'Ο φιλότιμος και δεξιός του ήμετέρου Μουσείου άρχιτεχνίτης κ. Π. Καλούδης συνεπίκουρον και οδηγόν έχων τον διακριτή καλλιτέχνην κ. Σώλον, κατασκευάσεν εκ γύψου εκμαγείον όλου του Λέοντος και κατά τούτο δι' άνοικτάτης και δεξιής εργασίας άνίδρουσε και συνεκόλλησε τον μαρμαρίνον κολλοσόν επί της αύτης θέσεως, εν ή οι Θηβαίοι εκκλιτέγγησαν και έταξαν αυτόν φύλακα των νεκρών των.

'Ηδη δε το περιβάλλον το περιφανές και περίλαμπρον αυτό μνημειον περίφραγμα κατερίσθη και έράνη τούτο εν πάση αυτού τη άρχαιοπρεπεί σεμνότητι. 'Ο επισκέπτης της παιδαδος της Χαϊρωνείας εκπληκτός και πλήρης δέους ίσταται πρό του κολλοσιαίου εκείνου Λέοντος. 'Επί των όπισθίων αυτού ποδών επικαθήμενος φάνεται δις των γαμφών και φρεβρών αυτού όνόγων περιστήγγων, ως ίεράν παρακαταθήκην, τά όστα των λεοντοθύμων εκείνων νεκρών, εν ό δια του τρομαρού βλέμματός του όπερ άνήσυχος έκτοξεύει μακράν πολύ, άπειλεί δεινώς πάντα όστις ήθελε τομήση να πλησιάση εις τον ίερόν εκείνον γύρον, εν τώ όποίω έθικαν οι Θηβαίοι αυτόν φρουρόν άγρυπνον και αιώνώβιον των περιλημένων αυτών ίερολογιτών. Γ. Π. ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενον)

'Η παρά των άτμηλάτων σιδηροδρόμων άναπτυσσομένη ταχύτης περιορίζεται έντός όρίων λίαν στενών. Κατά το 1853 εν Γαλλία έπιτεράθη δια Διατάχματος ή άνάπτυξις ταχύτητος 120 χιλιομέτρων καθ' ώραν' δυστυχώς όμως ή ταχύτης αύτη δεν έπετεύθη ειμή εις κλίσεις λίαν έλαφράς. Τούτο δέον ν' άποδοθῆ κυρίως εις το ότι ή δύναμις της άτμημάζης περιορίζεται ύπό του λείθους, όν δεν δυνάμεθα ν' αύξήσωμεν άνευ άπωλείας της ευστροφίας του συρμού.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ Σ. Α. Π.—ΣΤΑΘΜΟΣ ΘΗΣΙΟΥ

'Ο ήλεκτροκινήτης δύνανται ν' άντικαταστήση πλεονεκτικώς την άτμομηχανήν εις την έλξιν των σιδηροδρόμων καθόσον έκτός του περιορισμένου όγκου αυτού, ή άναπτυσσομένη συνεχής κυκλική κίνησις δεν παρουσιάζει το έλάττωμα των εκκέντρων όργάνων της άτμομηχανής. Δυνατή έπομένως ή μετατροπή των άτμηλάτων σιδηροδρόμων εις ήλεκτροκινήτους, ύπό τον όρον της εγκαταστάσεως εις ώρισμένα σημεία ήλεκτρικών σταθμών παραχόντων το άπαιτούμενον ήλεκτρικόν ρεύμα δια την κίνησιν.

'Η ήλεκτρική έλξις επιτρέπει εις πλείστα μέρη την χρησιμοποίησιν των υδραυλικών δυνάμεων, ως αι πτώσεις των υδάτων του Νιαγάρα, και λοιπά.

Είς την εν γένει δι' ήλεκτρικού ρεύματος κίνησιν διακρίνομεν τά κάτωθι συστήματα:

- α'. Αήφισ του ρεύματος εξωτερικός.
 - β'. Αήφισ του ρεύματος παρά ρευματοπυκνωτών.
- 'Αμφότερα τά συστήματα ταύτα χρησιμοποιούνται εις τους ήλεκτρικούς σιδηροδρόμους.

'Η πρώτη εφαρμογή των ήλεκτρικών σιδηροδρόμων έγένετο εις το Βερολίνον παρά της 'Εταιρίας Siemens Halke, επί γραμμής μήκους 2 1/2 χιλιομέτρων. Αι σιδηροτροχαί έχρησίμευον δια την διογέτευσιν του ήλεκτρικού ρεύματος, δια την άπομόνωσιν δε των τροχών μεταχειρίσθησαν ζύλινα περιζώνια. 'Ο σιδηροδρόμος ούτος έλειτούργησε μέχρι του 1890. Κατά το έτος 1893 ή ήλεκτρική κίνησις εισήχθη εν Γαλλία προς εξυπηρέτησιν των περίξ του 'Αγίου Στεφάνου. 'Ηδη δε οι ήλεκτρικοί σιδηροδρομοί τείνουσι ν' άντικαταστήσωσιν έπιτυχώς τους άτμηλάτους σιδηροδρόμους. Ούτω εν 'Ιταλίη παρά το Μιλάνον ύπάρχει γραμμή ήλεκτρικού σιδηροδρόμου μήκους 200 περίπου χιλιομέτρων.

'Ο παρ' ήμιν ήλεκτρικός σιδηροδρόμος 'Αθηνών-Πειραιώς κατατάσσεται εις το πρώτον των άνω άναφερομένων συστημάτων.

Το άπαιτούμενον δια την κίνησιν ρεύμα παραχόμενον εις τον ήλεκτρικόν σταθμόν διοχετεύεται εις την σιδηροτροχίαν, παρ' ής λαμβάνεται δια σαρώνων ειδικών διοχετευόντων τούτο εις τους ήλεκτροκινήτρας του συρμού. Συνήθως ό συρμός αποτελείται εκ τεσσάρων βαγονίων, όν το πρώτον και το τελευταίον είναι ήλεκτροκίνητα.

Διά την ήλεκτρικήν έλξιν του σιδηροδρόμου 'Αθηνών-Πειραιώς ή 'Ελληνική 'Ηλεκτρική 'Εταιρία—συστήματος Thomson Houston—διαθέτει δύναμιν 950 Kw. Το ρεύμα είναι συνεχές ύπό τάσιν 606 βολτίων. 'Η έξωτερική λήψις του ήλεκτρικού ρεύματος επιτρέπει την πραγματοποίησιν του Bloc Systeme δι' εύκολωτάτου μηχανισμού.

Έντός του μικρού διαμερίσματος του προσωρισμένου δια τον μηχανοδηγόν ύπάρχει αυτόματος διακόπτης προσωρισμένος να διακόπη το ήλεκτρικόν ρεύμα όταν τούτο υπερέβῃ ώρισμένην έντασιν. 'Επίσης δια καταλλήλου μηχανήματος καθίσταται δυνατή ή σύζευξις των ήλεκτροκινήτρων της άμαξίς κατά σειράν ή παραλλήλως μετά ή άνευ άντιστάσεων.

Χ. ΓΑΛΑΝΗΣ
μηχανικός

[Το τέλος εις το επόμενον]

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ Σ. Α. Π.—ΣΤΑΘΜΟΣ ΘΗΣΙΟΥ

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΜΑΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενον)

'Εν τούτοις θεωρήθη επάναγκαις να ζητηθῆ επί του σχεδίου τούτου της τοιαύτης μετασκευής και ή γνώμη ξένων αξιωματικών, έπιτροπή δε εκ των κ. κ. Α. 'Αναστασίου, ναυπηγού, Α. Τσουκαλά, ύποπλοιάρχου, και Λεοντοπούλου, άνθυποναυπηγού έστάλη εις Γαλλίαν, όπως συμβουλευθῆ πρώτον τον άρχιναυπηγόν της εταιρίας «Forges et Chantiers de la Méditerranée» κ. Lagand. 'Η έπιτροπή ανέπτυξε το σχέδιον εις αυτόν και ο Γάλλος αξιωματικός—άπόστρατος ήδη—άπεράνην ότι θα άπήτει ύπέροχον δαπάνην. 'Αντ' αυτού ο κ. Lagand έμελέτησε και ύπέδειξεν ίδιον σχέδιον, απλούστερον του άνωτέρω κατά πολύ, του όποιου ή εκτέλεσις θα άπήτει δεικακτώ περίπου εκατομμύρια φράγκων χρυσών δια τά τρία θωρηκτά, μη ύπολογίζόμενης και της αξίας των νέων ταχυβόλων, άνέλυσσομένης εις έννά εκατομμύρια περίπου. 'Ητοι είκοσιεπτά εν όλω εκατομμύρια φράγκων χρυσών. Δεν ύπολογίζονται δε και αι άλλαι δαπάναι εν και ήμισυ εκατομμύριον δια την άναγκαίαν πάντως άλλαγήν των λείθτων κτλ.

Και ήγήθη το ζήτημα: 'Αξίζει τον κόπον και την δαπάνην ταύτην; 'Αξίζει να δαπανηθούσιν είκοσιεπτά εκατομμύρια δια σκάφη στοιχίσαντα μέχρι τούδε εις το Δημόσιον τεσσαράκοντα πέντε περίπου εκατομμύρια, σκάφη άρχικώς έλαττωματικά, σκάφη παλαιά πλέον;

'Ο κ. Ι. Βρατσάνος, άνώτερος αξιωματικός του Πολεμικού και βουλευτής Ν. Ψαρών, μελετήσας έπισταμένως το ζήτημα αυτό άντί όλων τούτων ύπέδειξε να άντικατασταθῆ μόνον ή καινή πρισματική πυρίτις δι' άκάπνου πυρίτιδος, μη άκρινούσης έντός του σωλήνος κατάλοιπα και συνεπώς μη άπαιτούσης πλύσεις του σωλήνος, αίτινες επιβραδύνουσι την βολήν. 'Υπελόγησεν ότι ούτω είναι δυνατόν να έπιτευχθώσι 1 1/4 βολαί ανά πᾶν 1' ως έγγιστα δι' έκαστον πυροβόλον, εναντι μιᾶς βολῆς ανά τρία λεπτά των σημερινών πυροβόλων των θωρηκτών μας και εναντι δύο βολών ανά πᾶν λεπτόν (εν τῷ πολυγώνω) των ταχυβόλων. 'Ανευ ούδεμιᾶς προσθέτου δαπάνης δι'. Το ζήτημα το ανέπτυξε και προς τον 'Υπουργόν των Ναυτικῶν ο κ. Ι. Βρατσάνος και δια σειράς άρθρων από των στηλών της εφημερίδος «'Αθήναι», ήτις έννεστερνίσθη και ύπεστήριξεν ένθύμως αυτό.

'Ηδη έλήθη νέον σχέδιον εκ μέρους των «Forges et Chantiers de la Mediterrsnnée» και των «Chantiers sur la Loire». Το πρώτον θα στοιχίσῃ 11 έκατομ. δια τά τρία θωρηκτά, το δεύτερον δέκα. Και μελετώνται ήδη άμφότερα τά σχέδια ταύτα.

ΤΑ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΑ ΜΑΣ

Τουτουτρόπως με ταχύτητα 17 μιλλίων περίπου—άντικαθιστομένων των λείθτων—καθ' ώραν και πυροβολικόν ταχείας βολῆς τά θωρηκτά μας μετά της μοίρας των πέντε γερμανικής κατασκευῆς τορπιλλοβόλων μας δύνανται να άποτελέσωσι μοίραν έφειδρείας, ήτις να κληθῆ εις δράσιν εν ή περιπτώσει ή νέα ναυτική μονάς ήμών καταναυμαχούσα τον έγθρόν ήθελεν άναγκασθῆ να επαναπλεύσῃ εις Νάυσταθμον δια να έπισκευάσῃ τάς ζημίας της. Τά παλαιά τορπιλλοβόλα μας εξ' τον αριθμόν έναυπηγήθησαν εν ταίς ναυπηγείαις Vulean του Κιελου και κληλεικώσθησαν τῷ 1885 άγορασθέντα άντί τριών εκατομμυρίων φράγκων χρυσών.

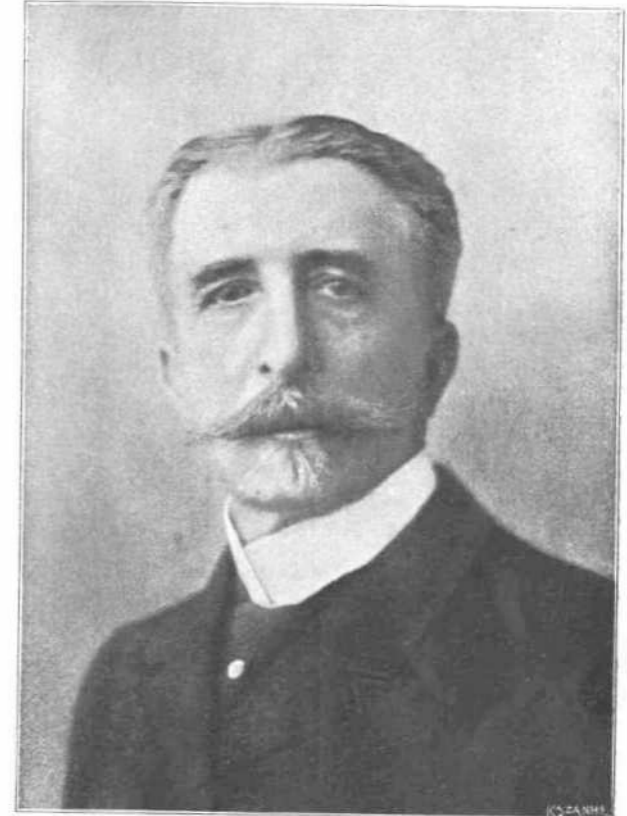
'Εσχάτως έλήθη πρόνοια περί άντικαταστάσεως των έσθαρμένων λείθτων των, ως εκ της φθοράς των όποιων επήλθε και το δυστύχημα του ύπ' άρ. 12 σκάφους. Πράγματι άπεστάλη εις Στέττινον ο άρχιμηχανικός κ. 'Επ. Τσακάλης, όστις έπιστάτησεν εις την εν ταίς ναυπηγείαις Yarro κατασκευήν πέντε νέων λείθτων, ούτω δε τά σκάφη ταύτα είναι έντελώς έτοιμα άνακτιήσαντα την προτέραν των ταχύτητα των 19 μιλλίων καθ' ώραν.

'Επίσης κατά διαταγήν του 'Υπουργείου ο εν Γαλλίη εύρισκόμενος ύποπλοιάρχος κ. Α. Τσουκαλάς ήγόρασεν εκ του έργοστασίου Shnaider-Canné, πέντε ταχύπυρα των 37 χμ.

δι' ών άντικαταστάθησαν έρ' έκάστου τορπιλλοβόλου τά πολυβόλα Νόρδερμπελτ των προωρίων πυρίτικων των, βραδύτερον δε θα άντικατασταθῆ και τό πολυβόλον του πρωναίου πυρίτικου των.

Η ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

'Ηγήθη όμως το ζήτημα: Πώς θα ναυπηγηθούσιν τά νέα σκάφη; Και που θα εξευρηθῆ το άπαιτούμενον χρέμα; Δια τάς έπισκευάς των θωρηκτών ή καθήκονσις θα προσφύγῃ εις τον προύπολογισμόν, καθόσον δεν επιτρέπει ο περί Ταμείου του 'Εθνικού Στόλου νόμος ούδέ λεπτόν δαπάνην εν της περιουσίας αυτού χρεν έπισκευών. 'Εχει μάλιστα άναγκασθῆ εν τῷ προύπολογισμῷ του 'Υπουργείου των Ναυτικῶν από πέρουσιν πίστωσις εκ 500 χιλ. δρ. δια την άντικατάστασιν των λείθτων. 'Αλλά δια την ναυπήγησιν των νέων σκαφών; Το Ταμειον του Στόλου με τους παλαιούς πόρους του δεν επήρκει. Μέχρι της σήμερον ή περιου-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ
Έτος Προσωπογράφος

[Πρόγραμμα της Κυβερνήσεως του 'Η άνασινάσις των στρατιωτικῶν και ναυτικῶν δυνάμεων της χώρας].

σία του άνέρχεται εις δώδεκα εκατομμύρια δραχμών, έχει δε προσόδους εξ έράνων όμογενών και τακτικούς πόρους 1,200,000 δρ. περίπου έτησίως. Προφανώς δεν επαρκεί το ποσόν τούτο δια την ύπηρεσίαν δανείου τεσσαράκοντα πέντε περίπου εκατομμυρίων φράγκων χρυσών.

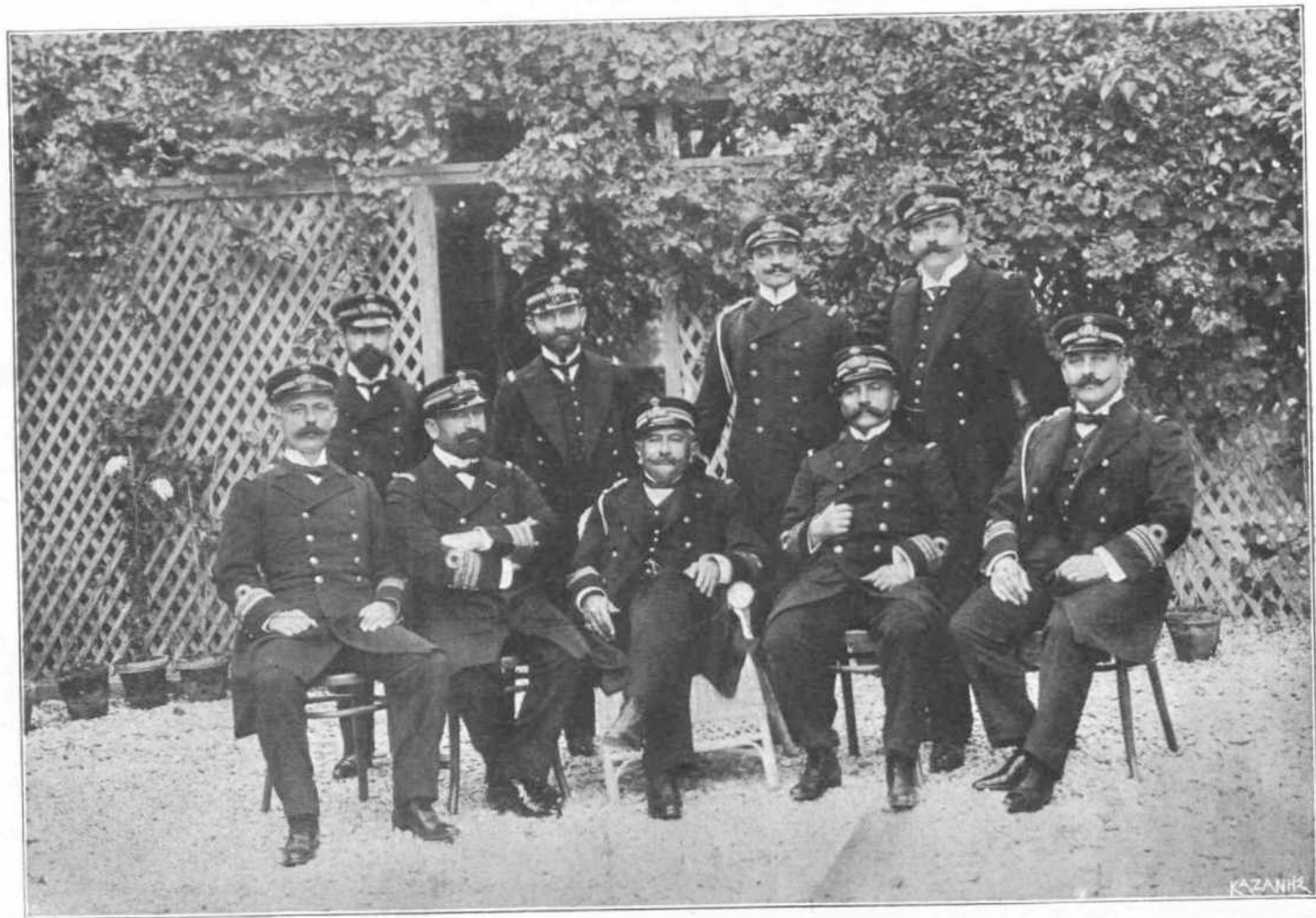
Κατόπιν τούτου και μετά σοβαράν μέριμναν ή Κυβέρνησις έφήρτισε τον περί λαχείου νόμον, εκ των προσόδων του όποιου θα αύξήσουν οι πόροι του Ταμείου του 'Εθνικού Στόλου κατά 2 έκατ. δρ. έτησίως. 'Ερ' ό προσκείμενος εγκατελέσθη ή ιδέα της ναυπηγήσεως των τριών θωρηκτών, ούτω δε άπερασίσθη να παραγγελλώσι δώδεκα άντιτορπιλλικά προς το παρόν, μέχρις ότου τεθῆ εν πλήρει ισχύι και δώσῃ τά προύπολογίζόμενα άποτελέσματα ο περί λαχείου νόμος.

'Η παραγγελία θα γίνη δια προσφορών μειοδοτικῶν, ή δε προκύρουξις έκoinοποιήθη δια των εν τῷ έξωτερικῷ 'Ελληνικῶν Πρεσβειῶν προς πάντας τους ναυπηγικούς οίκους, ότινες υπέβαλον ήδη τιμὰς εξελεγχθείσας ύπό έπιτροπῆς.

Τά σκάφη ταύτα θα είναι τύπου εκ των νεωτέρων, θα έχουσι δε έκτόπισμα 400 τόνων, ταχύτητα 30 μιλλίων καθ' ώραν, και άκτινα ένεργείας 1000 μιλλίων, ήτοι πλείοντα με δεκατεσσάρων μιλλίων ταχύτητα καθ' ώραν θα δύνανται να διανύσωσιν

Η ΕΝ ΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΔΟΣΟΛΟΓΙΑ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ, ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ ΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΚΥΡΙΑΙ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

ΗΜΕΡΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΗΡΩΜΑΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΕΞΟΧΙΚΗΙ ΕΠΑΥΛΕΙ ΤΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ἀπόστασις πεντακοσίων μιλίων καὶ νὰ ἐπανέλθουν χωρὶς νὰ ἀνθρακίσουν κατὰ τὸν πλοῦν των, τοῦθ' ὅπερ κυρίως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς χωρητικότητος τῶν γαιανθρακωπηθῶν των.

Ἡ ἐπιθετικὴ τῶν δυνάμεϊς θὰ συνίσταται εἰς ἓν ταχύπυρον τῶν 76 γ. μ. καὶ 60 διαμετρημάτων, πέντε ἔτι ταχύπυρα—διώξεως—τῶν 57 γ. μ. 60 διαμετρημάτων καὶ δύο ἐκστρε-

Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Πρῶτον Ἰαγουργὸς τῶν Ναυτικῶν.—Ὁ ἀναμνηστὴς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτοχῆς τοῦ Στόλου.

λοικὰ σκάφη μας, ὁ «Κανάρης» ὁ «Μικρούλης», ὁ «Γεώργιος», ἡ «Στρατηγία», ἡ «Μικαλίη», ἡ «Ἑλλάς», ἡ «Ὀλύμπια», ὁ «Ἄρης», ὁ «Ἀγγελῶς», ὁ «Πηνελόπη», ὁ «Εὐρώτα», ὁ «Ἀλφειὸς», ἡ «Σαλαμίνα», ἡ «Πάραλος», τὸ «Ἄκτιον», ἡ «Λυδρακία», ἡ «Ἀφροδίτα», ἡ «Σύρος», ἡ «Πηξυόρα», ἡ «Κίχη», ἡ «Κίσα», ὁ «Πειραιεύς» κλ. εἶναι σκάφη ἐντελῶς σχεδὸν ἄχρηστα, ἀπορροφῶντα τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ναυτικῶν κατ' ἔτος εἰς συντήρησιν. Δι' ὃ ὀρθότατα ἐκαίθη ἡ ὑπερησία τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐκποιήσῃ τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν διὰ νόμου ψηφισθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Ἄλλ' ἂν ὅλη ἡ ἀνωτέρω ἐργασία ὀφείλεται εἰς τὴν κυβερνητικὴν μέριμναν, πολὺτιμος ὑπῆρξε καὶ τῶν ὁμογενῶν ἢ συνδρομῇ. Πράγματι δὲν εὗρεθῃ ἑλληνικὴ καρδιά ἢ ὅποια νὰ μὴ συνεικινήθῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Πατρίδος ὑπὲρ τοῦ Στόλου τῆς καὶ ἀρ' ἧς ἰδρῶσθαι τὰ Ταμεία τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, πρωτοβουλία τοῦ τότε Ἰπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Β. Βουδαῦρη, ἀθρόα καταρθάνουσι αἱ εἰσοδοαί.

Θαύματα ἰδίως ἐπετίλεσαν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἐγκρατεστημένοι Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι καὶ κατὰ τὴν φρονὴν ταύτην, ὅτε ἡ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Γ. Κουντουριώτην θεωρητικὴ μοίρα ἐπισκέφθη τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Πόρτ-Σαϊδ, εἶδειν ὅτι διατηροῦν ἀσβεστον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ ἓνα πόθον ἔχουν: Νὰ τὴν ἴδουν μεγάλην.

Ἀκόμη οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς μοίρας ἔχουν ἐναύλους τὰς ζητωκραυγὰς των καὶ τὰς πλήρεις αἰσθημάτων προσώσεις των καὶ τὴν θαυμασίαν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου πρὸς αὐτοὺς προσφωνήσιν, ὁ ὅποια τοὺς ἔκκαμε νὰ αἰσθανθῶν ἡδονικὴν φρικίαν. Καὶ θὰ μένουσι ἀλησμόνητοι δι' αὐτοὺς αἱ πατρικαὶ περιποιήσεις τοῦ κ. Μπανάκη, τοῦ Προέδρου τῆς ὁμογενεῦς κοινότητος, τῆς μεγάλῃς καὶ γεμάτης ἀπὸ ὀλοθέρμα πατριωτικῆς αἰσθῆ-

Β. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ

Πρῶτον Ἰαγουργὸς τῶν Ναυτικῶν.—Ἰδρυτὴς τοῦ ταμείου Στόλου.

δονιστικούς αὐλοὺς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν 45 ὄρεκ. μετὰ τεσσάρων τορπιλλῶν Σβάρτσκοφ. Ἡ ἄμυνα αὐτῶν θὰ συνίσταται εἰς στεγανὰ διαμερίσματα καὶ εἰς πυργίσκον κυβερνήσεως θεωρηκισμένον διὰ λεπτῶν χαλυβδίνων πλακῶν. Αἱ ἀνθρακαποθήκαι των θὰ περιλαμβάνουν 80 τόννους. Ἐπὶ πλοῖον τὰ σκάφη θὰ ἔχουν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν καὶ προβολέα διὰ τὰς νυκτερινὰς ἐξουρευνήσεις, λέβητας δὲ Yarrow.

Κυβερνήται θὰ τοποθετηθῶσιν ἐπ' αὐτῶν πλωτάρχαι, ὑπαρχοὶ δὲ ὑποπλοίαρχοι. Τὸ πλήρωμά των θὰ συνίσταται εἰς 50-60 ἄνδρας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μηχανῆς των, τῶν ὑπαξιωματικῶν, μηχανῶν καὶ μηχανικῶν, θερμαστῶν, ὀπλιτῶν καὶ τορπιλλητῶν. Προτάσεις ὑπεβλήθησαν παρὰ πολλῶν ναυπηγείων τῆς Εὐρώπης, πρόκειται δὲ νὰ δοθῇ ἡ παραγγελία εἰς τὰ ἐν Νεαπόλει μεγάλα ναυπηγεῖα Βουλκάν. Τὰ πρῶτα ἐξήτησαν 1,250,000 φρ. γρ. κατὰ σκάφος τὰ δὲ δευτέρα 1,180,000 φρ. γρ.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ

Τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὸ ἔτος 1906 ὁ Ἑλληνικὸς στόλος θὰ συνίσταται ἐκ τῶν τριῶν θεωρητικῶν «Υγρὰ», «Υδρα» καὶ «Σπέτσι», τῶν πέντε γερμανικῶν τορπιλλοβόλων ὑπ' ἀριθ. 11, 13, 14, 15 καὶ 16 τῶν δώδεκα νέων ἀντιτορπιλλικῶν.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λεβήτων τῶν θεωρητικῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1,50,000 δρ., ὧν 500,000 δρ. ἀνεγράφησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1904, 500,000 δρ. θὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1905 καὶ αἱ ὑπόλοιποι εἰς τὸν τοῦ 1906. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν γερμανικῶν τορπιλλοβόλων, ἀνελθούσα εἰς 305 χιλ. φρ. γρ., ἐλήφθη ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1904. Τὰ δὲ 14,790,000 φρ. γρ. διὰ τὴν ναυπήγησιν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν θὰ ληθῶσιν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, διὰ δανείου ἐπὶ ἐγγυησίαι τῶν ἐτησίων προσόδων τοῦ ἰδρύματος.

Αὐτὴ κυρίως θὰ εἶναι ἡ ναυτικὴ δυνάμις τῆς Ἑλλάδος. Τὰ

ματὰ ψυχῆς, τοῦ Διπλωματικοῦ Πράκτορος μας κ. Γεννάδη, καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῦ Προξένου μας κ. Ν. Σκοτιδῆ καὶ τοῦ ἐκ τῶν ἐπίσης κυριωτέρων μογλῶν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐθνικῆς δράσεως κ. Συναδινῶ καὶ τοῦ ἀνεξάντλητου γενναιοδωρίας κ. Ἀντωνιάδη καὶ ὄλων ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦνται καὶ εἶναι πράγματι οἱ στύλοι τῆς ἐθνικῆς ευημερίας.

Κ. Ζ

Αἱ Θηριωδίαί τῶν Βουλγαρῶν.—Τὰ πτώματα τῶν ἐν Γκιρτζιστᾷ καεντῶν πρὸ τῆς ταφῆς των

ΜΑΥΡΗ ΣΕΛΙΣ

Ἐπιμελεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατηργήθη καὶ ἐξεδόθη πρὸ τινος στατιστικῆς πίναξ ἐμφαίνων κατὰ τὰ τελευταία πέντε ἔτη τὸν ἀριθμὸν τῶν θημάτων τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κακούργου δράσεως τῶν Βουλγαρῶν, οὐ προτάσσεται ὁ κάτωθι εἰσηγητικὸς πρόλογος:

«Τοῖς ἀμερολήπτως καὶ μετὰ δικαιοσύνης παρακολουθοῦσι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῇ βυρείῳ Θράκῃ κατὰ τὰ τελευταία ἔτη συμβαίοντα γνωστά εἰσιν ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ὄψη καὶ τὸ μέγεθος τὰ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ βουλγαρικοῦ κομμάτου διαπραχθέντα καὶ διαπραττόμενα ἀνθρώπινα καὶ ἀνὴθρα κκουργήματα κατὰ τοῦ φιλησίου ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ, οὗτινος τὴν διὰ παντός μέσον ὑπὸ τὴν σχισματικὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν ὑπαγωγὴν δι' εὐνοήτους ἀποτέλους πολιτικούς σκοποὺς τὸ εἰρημένον κομμάτιον ἔθετο ὡς ἓνα τῶν κυριωτάτων αὐτοῦ σκοπῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐσχίστως ὑπὸ τῶν ἐνόχων ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐκ ἀμετόχον ἐν τοῖς συμβαίοντι κκουργήμασιν ἐγένετο ἀπόπειρα καὶ προσπάθεια ὅπως διαφιλονεκῆσθαι καὶ διασφαλισθῶσι τὰ ἀδιαφιλονητὰ ταῦτα γεγονότα καὶ παρασταθῶσι παραδόξως οἱ ἀδικούντες ὡς ἀδικοῦμενοι, δημοσιεύεται ὡδε ἀθηνεϊκὸς κατάλογος τῶν κατὰ μόνα τὰ τελευταία πέντε ἔτη διαπραχθέντων ὑπὸ τοῦ εἰρημένου κομμάτου κκουργημάτων, ἀρκῶν ἵνα παράσῃ τὴν προσήκουσαν ἔνοιαν εἰς πάντα ἀμερόληπτον κριτὴν περὶ τῶν ἀληθῶς συμβαινόντων. Κατ' ἀνάγκην ἐκ τῶν πολυαριθμῶν μαρτυρικῶν θημάτων τῆς ἀνηκούστου θηριωδίας τοῦ εἰρημένου ἀπαισίου κομμάτου. Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιελήφθησαν μόνον τὰ ἐξέχοντα πρόσωπα, ἦγον ἀρχιερατικοὶ ἐπίτροποι, ἱερεῖς, διδάσκαλοι, ἰατροὶ, δημογέροντες καὶ πρόκριτοι, καθ' ὧν εὐνοήτως κατὰ προτίμησιν διευθύνονται τὰ κακοῦργα βέλη τῶν δολοφόνων, δὲν συμπεριλήφθησαν δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι καὶ τοῖς ἀγροῖς φρονεῦντες, τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὁποίων οὐκ εὐχερῆς πάντοτε τυγχάνει ἡ γνώσις καὶ ἐξακριβωσις. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐλλιπῆς ὢν κατ' ἀνάγκην ὁ κατάλογος οὗτος ἀποτελεῖ ἱκανὸς εὐλόγητον πειστήριον περὶ τῶν πρωτακούστων ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ θηριωδιῶν, ἃς τὸ εἰρημένον κομμάτιον ἐκτελεῖ ὑπὸ τὸν εὐνοήτους ἀπαισίου ἀπαισίου καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ πεπολητισμένου κόσμου διαπράττει πρὸς βίαιαν διαστροφὴν τῶν πεποληθῶσιν ἢ ἐξουδετέρωσιν τῆς μὴ συμμεριζομένης τοῦς καταχθονίους αὐτοῦ πόθους καὶ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν ματαιούσης μεγάλης πλειονότητος τοῦ ἀφοσιωμένου εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὰς πατριῶς παραδόσεις ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ.»

Ἄλλὰ σφαιρότερον καὶ εὐγλωττότερον παντὸς προλόγου καὶ πάσης ἐπεξηγήσεως λαλοῦν οἱ ἐν τῷ εἰρημένῳ στατιστικῷ πίνακι παρατασσόμενοι ἀριθμοὶ ἐμφαίνοντες κατὰ τόπους τὰ συμποσούμενα θύματα τῆς θηριωδίας τῶν χριστιανῶν τῆς Σόφρας.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας Μοναστηρίου: Ἐπαρχία Πελαγονίας ρονευθέντες 32. Ἐπαρχία Καστορίας 22. Ἐπαρχία Πρεσπῶν 31. Ἐπαρχία Μογλενῶν 75. Ἐν συνόλῳ 160 ρονευθέντες ἐκ τῶν προκρίτων, διδασκάλων, ἱερέων κλπ. Ἐξ αὐτῶν δὲ δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ πόσοι θὰ εἴνε οἱ ἀγνωστοὶ μάρτυρες τῆς παιδείας καὶ τῶν βουδῶν, τῶν ὁποίων οὔτε ἡ τύχη οὔτε τὰ ὄνοματὰ εἶνε δυνατόν νὰ γνωσθῶν.

Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης θύματα 30. Ἐπαρχία Σερρών 24. Ἐπαρχία Δράμας 11. Ἐπαρχία Μελενίκου 8. Ἐπαρχία Νευροκοπίου 8. Ἐπαρχία Βοδενῶν 34. Ἐν συνόλῳ 115 θύματα, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα εὗρον μαρτυρικὸν κυριολεκτικῶς θάνατον.

Ἐπαρχία Ἀδριανουπόλεως θύματα 42. Ἐπαρχία Διπίτης 1. Ἐπαρχία Βιζύης 23. Ἐπαρχία Σωζοπολίου 15. Ἐν συνόλῳ 81.

Καὶ αὐτοὶ μὲν εἶνε οἱ μέχρι τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ρονευθέντες ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνες. Ἀλλ' ἐν παρρητίᾳ ἐπισυνημμένῳ εἰς τὸν ἐν λόγω πίνακι, παρατάσσονται ἄλλοι 21 Ἕλληνες, οἵτινες ἐδολορονήθησαν ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ Βουλγαρῶν ληστῶν μέχρι τῆς 5 παρελθόντος Νοεμβρίου.

Καὶ τί θάνατος! Ἀσυλλήπτου θηριωδίας καὶ ἀπεριγράπτου μαρτυρίου. Εἰς τὴν ἀνοθὴ εἰκόνα φαίνονται ὀγκώδη τινὰ σώματα ὁμοιάζοντα πρὸς ἀνθρώπους. Εἶναι τὰ ἐκτὰ πτώματα τῶν ἐν τῷ παρὰ τὴν Γευγελὴν χωρίῳ Γκιρτζιστᾷ πυρποληθέντων ἐντὸς οἰκίας τινὸς ὁμογενῶν, ἀπηνθρακωμένα.

Ἵσως παρατηρήσῃ τις ὅτι ἡ εἰκόνα δὲν εἶναι εὐκρινῆς καὶ δὲν διακρίνονται τὰ πτώματα ἐναργῶς. Ἀλλὰ μήπως ἐάν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Εἰκονογραφημένης» εἶχον ἀπὸ αὐτῶν τὰ πραγματικὰ πτώματα, θὰ διέκριναν τίποτε περισσότερο ἀπὸ μίαν ἄμορφον μάζαν σαρκῶν σφραγμένων πλοσίων ἀλλήλων, μαυρισμένων, ἐξοιδιμημένων, παραμορφωμένων;

Μία χεὶρ διακρίνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον πῶμα βυθισμένη εἰς τὰς σάρκας τοῦ στήθους καὶ ἡ κεφαλή τὴν ἢ πρὸς τὰ ἀνω ὑψημῆν καὶ

τά μέλη του τα τεταμένα, δίδουν πλήρη την εικόνα της υπερτάτης αγονίας, μέσο της οποίας εξέκρινε το θύμα της αγωνίας ενός νέου Λαοκόδοντος περιζωννόμενου από τους περιώνους ύφεις.

Είναι τα θύματα τεσσαρακονταμελούς συμμορίας Βουλγάρων οι οποίοι επέδροσαν κατά του χωρίου Γκρίτσιστα την 23 παρελθόντος 'Οκτωβρίου. Διά της βίας οι Βούλγαροι είχαν εξαναγκάσει τους κατοίκους αυτού να μεταστούν εις την ασηματοκήν εξοχίαν από της 'Ορθοδοξίας, ή δε διδασκαλία του χωρίου Αϊζατ Χατζηγεωργίου, κόρη δεκαοκταετής, συμπαιής και με πατριωτικά αισθήματα, τετράκις είχε αναγκασθή να εγκαταλείψη το σχολείον της και να καταφύγη εις την Γενικήν.

Την νύκτα της 19 'Οκτωβρίου σάμα 'Ελλήνων υπό τον Εμμ. Κατοίγαρον εισήλθεν εις Γκρίτσιστα και κατέβησαν εις την οικίαν του Κοτζιάμαση 'Ηλία Τζαφέρη. 'Εκάλεσαν άμέσως τους χωρικούς και τους ήρωτησαν αν έξουσίως προσήλθον εις το ασημα, με μίαν δε φωνήν όλοι άπήνησαν ότι εξεβιάσθησαν και ότι αν είχαν προστασίαν θα επανήρχοντο εις τους κόλπους της 'Ορθοδοξίας.

Τό σάμα άπεφάσισε να παραμείνη επί τινος ήμέρας διά να τους προστατεύση από πάσης νέας επιδρομής και την επομένη έφύλην δοξολογία υπέρ έπικρατήσεως του έλληνογού στοιχείου, προσεκλήθη δε εκ Γενικής και ή διδασκαλίσα Χατζηγεωργίου, όπως επαναλάβη τά μαθήματά της.

Τό έπέρας της αυτής ήμέρας τό σάμα των 'Ελλήνων έξηλθε προς περσιολίαν παρά την άσραδιαν βροχήν, αίφνης μέσο του σκοτούς άκούσαν πυροβολισμούς. Τούς προσέβαλε μία συμμορία Βουλγάρων. Οι 'Ελληνες άντιήλαξαν πολλούς πυροβολισμούς, τούς έτρεφαν εις φυγήν και τό πρωί εβρον 2 νεκρούς και 5 τραυματίας βουλγάρους εις τον τόπον της συμπλοκής.

Μετά τρείς ήμέρας τό έλληνογόν σάμα έξηλθε πάλιν προς καταδίωξιν Βουλγάρων και τότε μία συμμορία εκ 38-40 ληστών εισήλασεν εις τό χωρίον και εκώλυσε την οικίαν του 'Αγγέλου Σίσοου, έντός της οποίας έμεινε και ή νεαρά διδασκαλίσα, διότι κατ' αυτής ιδίαι έπνεον μένεα.

Έντός της οικίας αυτής εφύρισοντο ό 'Αγγελος Σίσοος, ή σύζυγός του Βασιλική, ή γέντις θυγάτηρ τον Ζαχαρούλα, ό συγγενής τον Κ. Σουινίδης, έτών 50, παντοπόλης, ή θυγάτηρ τον 'Ανδρονίαν, 7 έτών, ό φίλος τον Γρηγόριος Μύλος 19 έτών και ή διδασκαλίσα Χατζηγεωργίου.

'Εκάλεσαν άμέσως τάς θύρας, άλλ' οι Βούλγαροι ήρχισαν να πυρο-

βολούν άθρόως, καλούντες αυτούς να παροδοθούν. 'Ο Σουινίδης και ή διδασκαλίσα με περίσσοφα εις την χείρα τούς εκράτηον από τά παράθυρα εις άπόστασιν επί τρείς ώρας.

— Σέ τέρατα σάν εσάς, εφώναζεν ή γενναία κόρη, να παραδοθώ; Κάρτε με ζωντανή καλύτερα, κτήνη!

'Εως ότου τά θηρία διέσρηξαν τό γειτονικόν παντοπωλείον του Σουινίδου και με πετρώλαιον έβρεξαν τάς θύρας της οικίας και έδεσαν πύρ. Φλόγες τεράστια άνεπήδησαν και ήρχισαν να γλύφον τό γενναίον σπήτι, τό πύρ ήρχισε να κατατρώγη τό έσωτερικόν, και καπνός μαύρος, πυκνός, εις σύννεφα να άνέσχεται προς τά άνω.

— Βγάτε έξω! Θα καίτε ζωντανοί, εφώναζον οι άλλοι χωρικοί χορίς να δύνανται να τούς βοηθήσουν.

— Ζήτω ή πατρίδα μας! ήκούσθη φωνάζουσα ή διδασκαλίσα και την φωνήν της εκάλυψε μία σπαρακτική ιαχή των άλλων.

Και τό δράμα συντελέσθη. 'Ο μικρός οίκισκος κατέρρεσε και την επομένην όταν τά τέρατα εξηρανάσθησαν, οι χωρικοί εξήγαγον από τον βωμόν εκείνον επτά πτώματα.

Και ή κνίσσα της έφημένης σαρκός άνεπλήρωσεν τον λιβανωτόν της θυσίας.

Και σάββον οι πτωχοί Μακεδόνες, άνοίγουν λάκκους, τάφους, διά να θάψουν τούς γονείς των, τά παιδιά των, τάς αδελφάς των.

Ίδέτε εις την άλλην εικόνα τούς Κοζάνιτας θάπτοντας τά πτώματα των τεσσαράον άγωνιατών, τούς οποίους έκροούγγησεν άλλη άγέλη θηρίων έξοθι του χωρίου Σόροβιτε, πλησίον της Φλωρίνης, την 19 Νοεμβρίου.

'Εξεκίνησαν από τό Σόροβιτε όκτώ άγωνιάται και ένας παντοπόλης διά να μεταβούν εις Κοζάνην. Οι τέσσαρες κατήγοντο εκ Σόροβιτε και οι άλλοι τέσσαρες εκ Κοζάνης. Καθ' όδόν τούς έσταμάτησε τεσσαρακονταμελής συμμορία Βουλγάρων και τούς επετέθη διά πέλεκον. 'Ενα γέροντα άγωνιάτην έβρομήγηται έτών, άφού τον συνέλαβον τον έδεσαν εις ένα δένδρον και του εκολάνιζαν τό κεφάλι με τσάπτες. Και έβλεπεν ό δυστυχής τά φονικά όργανα να ζεσηνώνονται αιματόβρεκτα από τό κεφάλι του και να καταπίπτουν πάλιν διά να συμπληρώσουν τό έργον. Έβουσι και πέντε κτεπήματα έμέτρησησ εις τό κεφάλι του.

Και τούς έννεα κατά τον αυτόν τρόπον τούς έθανάτωσαν. Τά θύματα όνομάζοντο Α. Κυρηιτζής, Γ. Βασιλάς, Θ. Μανιατάς, 'Αθ-Αιόντας, Αάζ. Λίνος, 'Αλ. Λίνος, 'Αλ. Δημητρίου, Μάνος Παταωικο, νόμου και Θ. Τσατάνος, ό παντοπόλης.

ΑΙ ΘΗΡΙΩΔΙΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ. — Η ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚ ΚΟΖΑΝΗΣ ΑΓΩΓΙΑΤΩΝ

ΦΑΟΥΣΤ

'Εστημίσιεσ σπανίαν επιτυχίαν τό Βασιλικόν Θέατρον περί τά τέλη του λήξαντος Νοεμβρίου με τον Φάουστ, τό δαιμόνιον του Γκαίτε έργον. Έκατοτε άριθμεί είκοσι περίπου παραστάσεις ό Φάουστ και τό θέατρον εινε πάντοτε πλήρες.

'Η επιτυχία του Φάουστ ήτο άληθώς ζήλευτή. Μετάφρασις άρτίς, διάκρισις άνειρωδώς πλούσιος, υπόκρισις άψόγος. Είς τον κ. Χατζησοφουλον, τον φιλοτεχνήσαντα την μετάφρασιν, τον σκηνοθέτην του Θεατρον κ. Θ. Οικονόμου, τον αναβιάσαντα όλην εκείνην την δημιουργίαν, και εις την Δεσ.Μ. Κοτοπούλη, την Μαργαρίταν, και τον κ. Ν. Ζάνον, τον ζωντανόν Μεριστορελή, και εις τον κ. Ε. Φύρστ, τον Φάουστ, όφειλοσιν οι παρακολουθήσαντες τάς παραστάσεις του δαιμονίου έργου την άληθινήν και πραγματικήν άπόλαυσιν των.

Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γιόργαν Βόλφγγα Γκαίτε. Έγεννήθη την 28 Αυγούστου του 1749 εν Φραγκφούρτη παρά τον Μάιν. 'Ο μεγαλύτερος των Γερμανών ποιητών. 'Ηρχισε τό φιλολογικόν σταδίον του εύθις ως επεράτωσε τάς πανεπιστημιακάς σπουδάς του με λυρικώς ποιήσεις και μετ' όλίγων εκίνει τον θεωρηματόν και τον ένθουσιασμόν παρουσιάζων τό πρώτον δρχμά του Γκαίτε φόν Μπερλίγγκεν και τον Βερθερόν του μετ' εν έτος.

Βραδυτέρον—περί τό 1775—ήγνωρίσθη τυγχίως με τον δούκα του Σάξεν Βάιμαρ, όπου τό 1776 έλαβε τον τίτλον του Συμβούλου του δουκάς και τό 1779 έγινετο πρώτος ύπουργός αυτού. 'Ο Γκαίτε άπέθανε την 22 Μαρτίου 1832 καταλιπόν άπειρα έργα. Μεταξύ αυτών την πρώτην θέσιν κατέχει ό Φάουστ και δεσπόζει παντός ποιήματος εις τούς αιώνας.

'Αρχίζει με τον πρόλογον εν τῷ ουρανῷ. Μίση των ουρανίων φιλάγγων οι τρείς αρχάγγελοι ύμνοσν την δημιουργίαν. 'Ο Μεριστορελής, ό πεπτωκώς άγγελός, τό πνεύμα του πονηρού, προβάλλων, χλευάζει την άθλιότητα των άθρωπων επί της γῆς και στοιχηματίζει με τον Πλάστην ότι δύναται να άποπληκνήση

και τον Φάουστ, τον όποιον θεωρεί πιστόν δούλον του. 'Η σκηνή κλείει πάλιν με τούς ύμνοσ των άγγελων προς τον Θεόν.

'Η πρώτη πράξις του δράματος αρχίζει εις τό σπουδαστήριον του Φάουστ. Είνε νύκτα βραβειά και ό Φάουστ άπληπισμένος από την σοφίαν, έχει παραδοθῆ εις την μαγεϊαν προς άνακλυθῆν της 'Αληθείας. Επικαλείται τά πνεύματα και τό πνεύμα της Γῆς παρουσιάζεται μέσω φλογών. 'Ο Φάουστ τρομάζει εις την θέαν του και οι λόγοι του πνεύματος τον κάμνουσν άπειπισθῆ έντελώς από την πλήρωσιν του πόθου του. 'Αποφασίζει ν' αυτοκατονήση. Μόλις όμως φέρει τό δηλητήριον εις τό χείλη αι χαρμύσσοι κωδωνοκρουσίαι της 'Αναστάσεως και οι ύμνοι, οίτινες άντηχοσν αίφροδίως, τον σταματούσν ή ζωή τον κερδίζει και πάλιν.

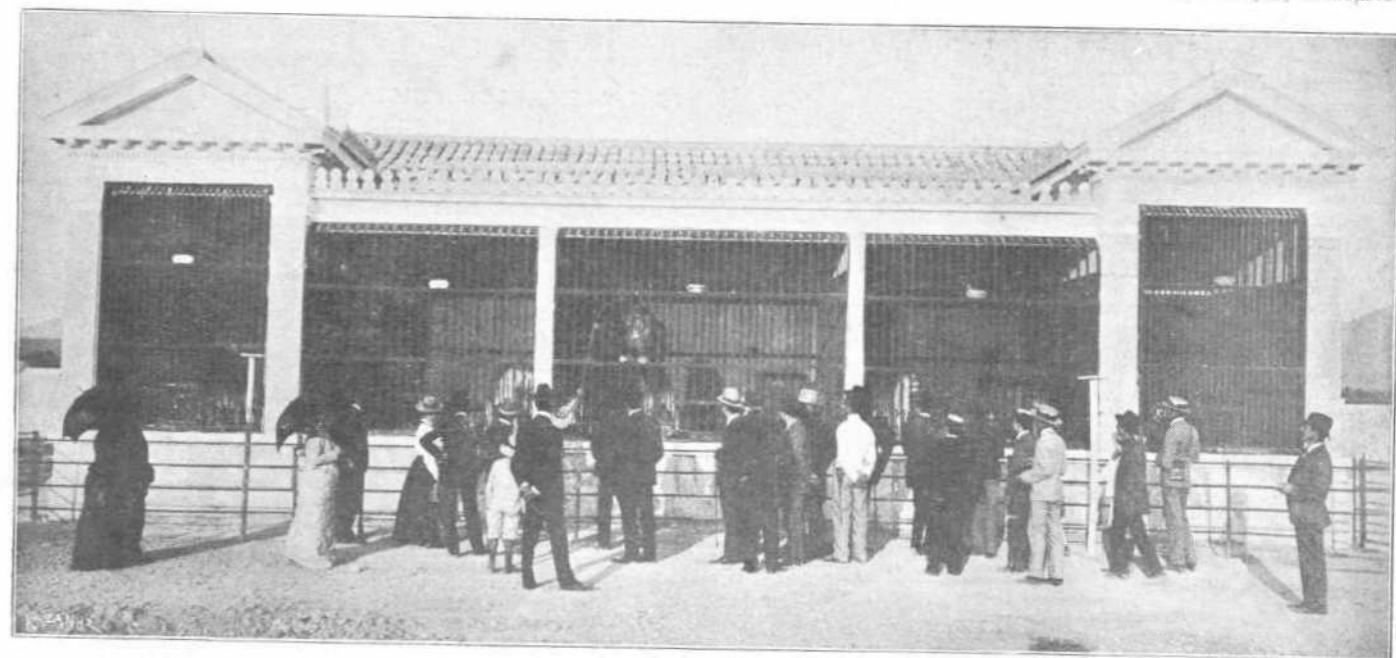

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ — ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Την επομένην ήμέραν του Πάσχα εξέρχεται ό Φάουστ μετά του βοήθου του Βαγνερ να περιπατήση εις την εξοχήν, όπου τά πλήθη του λού διασκεδάζουσν. Όταν την έσπεραν επίστρεψον εις την πόλιν, ό Φάουστ παρατήρησεν ότι ακολουθείται από ένα παραδοξον σκύλλον. Τον παίρνει μαζή του εις την οικίαν του κ' έξερνα τον βλέπει να εξογκούται άνησυχατικώς, να λαμβάνη αλλόκοτον σχήμα, να ρίπτη πύρινα βλήματα και να άπειλή να καταλάβη όλην τον χωρόν. Έξωργισμένος ό Φάουστ άπειλεί τό τέρας διά των έξορισμών του, τούτο διαλύεται εις όμίγλην και ό Μεριστορελής παρουσιάζεται ένδεδυμένος ως περιουδειόν μαθητής, όπως έλέγοντο κατά τον μεσαιωνα οι πλάνητες λόγιοι.

Είς την έρώτησιν του Φάουστ ποιος εινε, ό Μεριστορελής άπαντῆ ότι εινε τό πνεύμα τό αιωνίως άρνούμενον, τό πνεύμα της καταστροφής. 'Ενας έξορισμός χαραγμένος εις τό κατώρι της θύρας έμποδίζει τον διαβολον να φύγη. Βυθίζει εις μαγικά όραματα τάς αισθήσεις του Φάουστ διά των χορών των πνευμάτων τά όποια επικαλείται και λύων τον έξορισμόν φεύγει διά να επιστρέψη μετ' όλίγων ως ίππότης εύγενής ένδεδυμένος. Μεταχειρίζεται όλην την δύναμιν του σαρκισμοσ και με τό δέλεαρ των ύποσχέσεών του κατορθώνει να παρασύρη έξω εις την άπόλαυσιν της ζωής τον άπληπισμένον ήδη από την πλήρωσιν των ύψηλών του πόθων Φάουστ.

(Τό τέλος εις τό έπομένον).

ΑΠΟ ΤΩΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΗΠΩΝ ΤΟΥ Π. ΦΑΛΗΡΟΥ. — Ο ΚΑΘΩΣ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ

ΛΙΘΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΓ' ΟΛΑ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΠΑΠΑ

Πώς της θυμόμια έκεινες της χρονιάς! Δέν ήταν καλήτερες. Πάντα σκλαβιά, πάντα μαυρίλα. Και τότε κάτω από τόν προαιώνιο άφέντη...

Θυμόμια — πάνε χρόνια τώρα — πώς περιμέναμε νάβη ή παραμονή τών Χριστουγέννων. Μάς έβραζε ή ανχορεμένη ή μητέρα νορίς νορίς νά πλακιάσουμε γιά νά ξεπνήσουμε νύκτα νά πάμε στην εκκλησία, μά πού νά μάς κολλήση ύπνος...

— Κοιμηθήτε κεί δά κ' έρχεται ό Τούρκος; μάς φώναζε ή ανχορεμένη. Η τελευταία της φοβέρα ήταν αυτή. Ό Τούρκος πού πατάει μέ τό βαρύ του ποδάρι τό αγριά! Έσκουκουλονόμασε κάτω από τά παγωμένα σκευάσματα και βαστούσαμε την άναπνοή μας μή μάς άκουση ό Τούρκος.

Κι' έπειτα μέσα στον ύπνο μας νά σου τό γλυκό της καρμάνας τραγοδι, πού σορόπιζε κ' άπλωνε μέσα στην άγρια σιγαλιά του χοριού, μέσα στο βαρύ σκοτάδι.

Χριστουγεννιά! Έμπρός ό μακαρίτης ό πατέρας μέ την μαγκούρα του και μέ τό φανάρι στο άλλο χέρι. Σκοτάδι πίσω έξω. Η μητέρα μάς βαστούσε από τό χέρι και τρέχαμε μέσα στό φουστάνια της έμεις σάν νά μάς σάφονε ό ποδογυρός της. Κάτω κάτω γούζια πίσω μου κ' έβλεπα και ίσοκους άπάνω στο καλύτερίμι, μά νά μακραίνουν, και μά νά μακραίνουν, σάν νά ήθελαν νά χωθούν μέσα στό πόδια μας.

Κι' ένα κρύο... Θεέ μου! Κρύο χονδρό πού ξέριανε τά μάγουλά μας. Γύρω παγωμένα όλα. Κάτω, μέσα στην πέτρες του καλύτεριμιού τά νερά κρυσταλλισμένα.

Έτρέχαμε γιά νά ξεσταθούμε. Όλοι έτρεχαν. Άλλες φαμίλιες έβγαγαν από κάθε σοκιά μέ τά φανάρια τους και τότε γινόμαστε όλοι ένα μεγάλο ασκέρι και έβλεπε ένα δλοκόληρο έλληικό χωριό νά ξεκινά γιά την εκκλησία πού μάς έκραζε όλους νά προσκινήσουμε του Χριστού την Γέννησι.

Μέσα έλαμπε ή εκκλησία μας κατακάθαρη και τό κίτρινο φώς τών κεριών και τό λιβάνι και ή φωνή του παπά-Λάζαρου έπλημμύριζαν την ψυχή μας μέ μά μυστική λατρεία.

Θεός αγιορός τον τόν καίμενο τόν παπά-Λάζαρο. Πάνε δύο μήνες πού τόν ξεκιναν κι' αυτόν οι Βούλγαροι. Έγούριζε ένα δειλινό μέ τόν Άγιώτη τόν άγιομάτη από κάτω από την πολιτεία. Τρεις κομιστήριδες τους έπεριμεναν και μά μπαταρία τους άναποδογύρισε κάτω στό γής. Ούτε κίχ δέν ελεε ό φτογός ό παπάς.

Και τώρα σε λίγο θάρθουν τά μεσάνυχτα. Η καρμάνα δέ θα σκουπίση τό γλυκό της τραγοδι στο χοριό. Όλο τό χοριό κοιμάται...

... Μεσάνυχτα!

Έξω σφυρίζει ακόμη ό βορηάς άγρια. Η δεκαχοτούρες όλη νύκτα φρονάζουν τρομαγμένες, μέσα στηνς φουλιές τους μέ τό αιώνιο μοιρολόγι. Μεγάλη κακοκαιρία!

Κι' άξαφνα άκούεται τό σήμαντρο μέσα στην άντάρα. Από δίπλα τό παράθυρο του κώ Θεοφάνη τρίζει κ' άνοίγει δειλά δειλά. Έπειτα άλλο παράθυρο άνοίγει κ' άκούονται κουβέντες.

— Τι τρέχει, Χριστιανοί; ρωτά ή χήρα του μπάρα Θεομά. Ό αγέρας φέρνει πειό έσπερα τώρα της καρμάνας τη φωνή. Έπειτα από λίγο άκούμε στο καλύτεριμι βαριά πατιήματα και από της χαραμάδες χύνεται μέσα στην κάμαρα πολύ φώς.

— Σηκωθήτε, αδέλφια, νά κάνουμε Χριστουγεννιά φρονάζουν από κάτω από τό δρόμο. Ήλθ' ό καπιάν Πέτρος μέ τριάντα παλληκάρια του!

Και ή καρμάνα κτυπά, κτυπά άδιάκοπα και μάς κρούζει. Μισοντυμένος, μέ την κάπα όπως όπως όργυμένη, πετημένα έξω και βροϊκομια στην άγριαλιά του καπιτιάνιου. Όλο τό χοριό είναι στο ποδάρι και στην χαρά του ξεχνά τά περασιμένα, ξεχνά τη σκλαβιά του, ξεχνά την τρομάρα του.

Και ή καρμάνα κτυπά, κτυπά άδιάκοπα και μάς κρούζει. Τό χοριό, ένα δλοκόληρο χωριό, μέ τά φαναρίκια, και μέ τά δειλιά μέσα στο πυκνό σκοτάδι ξεκινά γιά την εκκλησία. Πέρα φαίνεται φωτισμένη ή εκκλησία μας, χαρούμενη και αυτή. Και τρέχουμε.

Άγια βήματα μάς χωρίζουν ακόμη. Άπ' έξω διακρίνουμε τους ίσοκους τών παιδιών του καπιτιάν Πέτρον πού τάχε άρση νά φυλάνε βάρδια.

Μάς φαίνεται πώς άκούμε και τό λιβάνι και την ψαλμοψαλιά του παπά Λάζαρου. Και σταματούμε όλοι μαζί.

— Δέν έχουμε παπά λέγει ό κοτζάμπασης. Όλοι καταχθήκαμε μέ άπορία. Πού νά βρούμε παπά; Δες και τό βερεο ό ανχορεμένος ό παπά-Λάζαρος κ' έλεγε όλη την ώρα:

— Φρονιάστε νάβρετε παπά γιά της καλές μέρες πόρνοχουτα. Μά έξωφρα μέσα από τό πορτάκι της εκκλησίας άκούμε πάλι ψαλμοψαλιά. Τό φύλλο της πόρτας ήταν άνοικτό και στο κίτρινο φώς τών κεριών είδαμε μέσα στο ιερό μά σκιά.

Μέ την άναπνοή βαστηγμένη και σιγά σιγά, λές γιά νά μήν χαθή από τά μάτια μας, χωθήκαμε μέσα στην εκκλησία και άφωνα, βομβο, άκίνητοι, μαρμαρωμένοι σε μά θεία λατρεία όλοι, περάσαμε την όλονοκτία.

Δ. Β.

Η λύπη διαν μοιράζεται μικραίνει, ή χαρά μεγαλώνει.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΑΙ

Η πλαδαρά, ή ρυτιδωμένη, σάρξ, δέν είνε γνώρισμα του γήρατος μόνον. Παδαρούται και νεαρών δεσποινών τό πρόσωπον και ή σάρξ χάνει την ερρεσιότητα της.

Έπωρεληθήτε, κυρίαί και δεσποινίδες, διά νά άνακτήση την ερρεσιότητα του τό πρόσωπόν σας, και μεταχειρισθήτε τό κατωτέρω μίγμα, τό όποιον στέρει και τονώνει τό δέρμα, εξαλείφει τάς ρυτίδας και άποδίδει εις την σάρκα την ελαστικότητα και την ερρεσιότητα της:

- Eau de roses 300 gr.
Lait d'amandes épaies 75 »
Sulfated d'Alumine 6 »

Διαλύετε καλώς και διηθείτε, βρέχετε δέ όλίγο βαμβάκι και τρίβετε ελαφρά ελαφρά κάθε πρωί επί πέντε λεπτά της ώρας τά πλαδαρά σημεία.

ΔΡ Α. ΤΡΑΧΙΑΣ

ΣΑΡΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ

Την 28ην Νοεμβρίου έφθασεν εις Αθήνας ή μεγάλη καλλιτέγχις Σαρρα Μπερνάρ και έδωκε πέντε παραστάσεις. Τό κοινόν άθρόως κατέκλυσε τό Βασιλικόν Θεάτρον, από της σκηνής του όποίου ένετρανήθη ή Σαρρα άλληλοδιαδόχως ως Κυρίαί με τάς Καμελίαις, ως Άευδεύς, ως Φαύδα και ως Μάγισσα.

Ποιεί τις περισοότερον γελών ή κλαίων. Μουσάκ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Από μινός λειτουργεί εν τῷ ύπουργείῳ τῶν Έξωτερικῶν νέον γραφεῖον, τό του Έντου, προωρισμένον νά παράσχη πολυτίμους ύπηρεσίας εις την έλληνικὴν δημοσιογραφίαν. Η έλλειψίς του ήτο έπαισθητή και ή πλήρωσις αὐτῆς τιμῆ την ύπηρεσίαν του Έντου, εις εισηγήσεις της όποιαις όφείλεται ή σύστασις του νέου γραφεῖου.

Η διεύθυνσις αὐτοῦ άνετέθη εις τὸν κ' τάξιος γραμματέα κ. Δημ. Καλλέργην. Μορφή εξέγουσα εν τῷ διπλωματικῷ σώματι μας ό κ. Καλλέργης. Θεωρεῖται, ἀλλὰ και είναι, από τούς δοκιμωτέρους διπλωματικούς μας. Πρό παντός δημοφιλής πατριώτης, και εις τὸν πατριωτισμὸν του αὐτὸν όφείλεται ή εν του Προξενείου Μοναστηρίου, όπερ διεύθυνεν άποσπασθεῖς εν της εν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, άπομάκρυνσίς του.

Ο κ. Καλλέργης κατετάχθη ως γραφεὺς εν τῷ Έντου εν τῷ 27 Σεπτεμβρίου 1888. Τῆ 20 Οκτωβρίου 1891 ώνομάσθη πρωτοκόλλητής, τῆ 8 Μαΐου 1893 ακόλουθος β' τάξιος, τῆ 18 Μαΐου 1894 ακόλουθος α' τάξιος, τῆ 2 Μαΐου 1895 διορισθη γραμματεὺς του εν Άδριανουπόλει Προξενείου, τῆ 6

Δεκεμβρίου προήχθη εις β' γραμματέα του προξενικού γραφείου της εν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, τῆ 11 Ιουνίου 1898 εις γραμματέα του εν Σύριζ Γεν. Προξενείου, τῆ 15 Ιανουαρίου εις β' γραμματέα της εν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας και τῆ 20 Ιουλίου ίδιου έτους προήχθη εις γραμματέα α' τάξιος. Αι ύπηρεσίαι του προς τό Έθνος ήμειφθησαν και διά του Χρυσού Σταυροῦ του Έγγρακτος του Σωτήρος.

Η λογική του έρωτος είνε εις όραῖος παραλογισμός.

Γκουζό

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Διά νά γίνη μία σύγκρισις τών άπολειών του Ρωσσοαπαμικου πολέμου, του όποίου βαθμός αναλογίας μέχρι τούδε είνε ή μεγάλη μάχη του Λιάο-Γιάγκ, παραθέτομεν τόν εξής πίνακα τών μεγάλων μαχών, περιέχοντα τάς άπολείας εκάστου αντιπάλου και τάς δυνάμεις, αῖτινες έλαβον μέρος εις την μάχην:

Table with columns: ΔΥΝΑΜΕΙΣ (Νοσηταί, Νοσημένοι), ΑΠΟΛΕΙΑΙ (Νοσητών, Νοσημένων) and rows for various battles like Αούστερλιτς, Έννας, Μόσχας, Λειψίας, Βατερλώ, Σολφερινο, Σάροβα, Γκραβελότς, Σεζάν, Λιάο-Γιάγκ.

Εις τόν πίνακα τούτον πρέπει νά προστεθῆ ή μεγάλη μάχη του Γιενακί, καθ' ήν επί 380 χιλ. στρατού έπεσαν εκάτέρωθεν 48 χιλιάδες νεκροί και τραυματίαι, ως και αι εν Πόρτ-Άρθούρ μάχαι, ών αι άπολείαι δέν εξηκριβώθησαν εισίτι.

Ζητούμεν από τόν Θεόν πολλάς δαι ήμεις οι ίδιοι άπεροίφαμεν.

Λαβάλ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ηδη όποτε ή φωτογραφική τέχνη άποτελεί σοβαράν ένασχόλησιν εύρυτάτου κύκλου κυριών και κυριών άνήχθη δέ και εις περιωπήν καλλιτεχνίας εις πάντα τά πεπολιτισμένα Έθνη, ή «Εικονογραφημένη» άποβλέπουσα εις την ενθάρρυνσιν άρ' ενός τών έρασιτεχνών φωτογράφων και εις την μεγαλειότατον διάδοσιν άρ' έτέρου της καλλιτεχνικής ταύτης ένασχόλησεως προβαίνει εις την προκήρυξιν εξαμήνου φωτογραφικού διαγωνισμού υπό τούς εξής όρους:

1ον Του φωτογραφικού διαγωνισμού δικαιοῦται νά συμμετάσχη πῶς έρασιτέχνης φωτογράφος συνδρομητής είτε μη αὐτῆς.

2ον Πλήρης έλευθερία άρίεται ως προς τό θέμα και ως προς τό μέγεθος τών φωτογραφιών, της όρισθησομένης έπιτροπῆς έπιφυλασσομένης νά κρίνη μεταξυ όμοειδών πάντοτε.

3ον Δις του έτους κατά Μάρτιον και κατά Σεπτέμβριον αι άποσταλλόμεναι φωτογραφίαι θέλουσι εκτίθεσθαι εις δημοσίαν αίθουσαν, καταρτίσομένης οὕτω έπιμαλις της «Εικονογραφημένης» μικρῆς φωτογραφικῆς έκθέσεως.

4ον Μετά την έκθεσιν, έπιτροπή εκ καλλιτεχνών θέλει κρίνη τά εκτεθέντα έργα και άπονέμει τά βραβεία, συνιστάμενα εις καλλιτεχνικά μετάλλια, χρυσούν, άργυροῦν και χαλκοῦν. Τά βραβεύομενα και τά έπαινούμενα έκθέματα θέλουσι δημοσιευθῆ εν τῷ περιοδικῷ.

5ον Η «Εικονογραφημένη» αναλαμβάνει προς τούτοις την

ύποχρέωσιν όπως άποστέλλη τά βραβεύομενα εις τάς έκθέσεις της έργα, εις Διεθνείς φωτογραφικῆς έκθέσεις.

6ον Άποστολαί διά την πρώτην φωτογραφικὴν έκθεσιν γίνονται δεκταί εις τά γραφεῖα της «Εικονογραφημένης» μέχρι τέλους Μαρτίου 1905.

Οι φάκελλοι τών διαγωνισμῶν δέν νά άπευθύνονται προς την Διεύθυνσιν της «Εικονογραφημένης», νά φέρωσι δέ εύδικακρίτως την λέξιν «Διαγωνισμός».

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ

Ένομιζέτο μέχρι πρό τινας ότι τό Μαρτυρικόν Σύμβολον έρ' ου εξέπεινεσεν ό Σωτήρ μόνον άρ' ής συνετελέσθη τό μέγα δράμα του Γολγοθά ήρχισε νά λατρεύεται ως θρησκευτικόν σύμβολον εις ένδειξιν υπεράτης εὐλαθείας. Έπίσης ένομιζέτο ότι μέχρι της ήμέρας εκείνης ό Σταυρός μόνον ως έργανον μαρτυρίου έφέρετο παρά τοις Ρωμαίοις και τισιν άλλοις λαοίς.

Άλλ' ήδη αι εν Κνωσσῷ της Κρήτης άνασκαφαι του κ. Έθνας φέρουσι εις φώς πολυτίμους αληθώς εύρημα. Ό Άγγλος αρχαιολόγος άνασκαπτων τά μεγάλα Άνάκτορα του Μίνωος εύρέθη πρό ενός θυσιαστηρίου φέροντος μίαν θεότητα, εις τό

μέσον του όποίου ώρθούτο σταυρός πλατύς, ύψους 30 εκ. περίπου εκ χρωμακτιστού μαρμαρου.

Ο κ. Έθνας άνευρε τό σύμβολον του Μαρτυρίου και εις άλλα σημεία του αὐτοῦ διαμερισματος του Άνακτόρου του Μίνωος και εις τρία έκτυπα δακτυλιοειδών, ών τό εν περιστάνει μόνον τόν σταυρόν ως σύμβολον του Διός πλησίον της αιγῆς της Άμαλθείας.

Εκ τούτου δύνανται τις νά πιστεύη ότι δύο χιλιάδας έτών πρό της σταυρώσεως του Σωτήρος ό Σταυρός έλατρεύετο ως θρησκευτικόν σύμβολον. Δέν φαίνεται μάλιστα άπίθανον ότι οι Φιλισταίοι, οι όποιοι Κρήτες όντες μετέβησαν 1500 έτη πρό Χριστου εις Παλαιστίνη και κατόκησαν την Γάζαν διατηρούντες την λατρείαν του Διός μέχρι καταλύσεως της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, εκ της μεγαλονήσου μετέφερον και την λατρείαν του Σταυρου.

Άλλά και συγγραφεις τινες άναφέρουν τόν Σταυρόν ως σύμβολον μυστικισμού και ως προφυλακτικόν από παντός κακού, και ό Σωτήρ δέ ώμίλησε περί του Σταυρου ως συμβόλου ειπών. Όσους θέλει όπισω μου έλθειν άπαρησάσθω έαντιόν και άράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ και άκολουθήτω μοι.

Ο κ. Έθνας και άλλο χριστιανικόν σύμβολον άνευρε κατά τάς πολυτίμους άνασκαφάς του, την Περιστεράν του Άγιου Πνεύματος, ήτις άπαντῆ εις τάς Κρητικῆς εικόνας λατρείας, από τάς όποιαις παρελάβον αὐτήν οι Σύριοι και οι Ιουδαίοι.

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Νὰ κἀνὴ κανεὶς ἕνα καλὸ μπουκέτο μὲ σὶκ εἶναι ἀληθινὴ ἐπιστήμη. Χρειαζέται πρῶτον πολὺ γούστο περὶ τὴν τοποθέτησιν καὶ περὶ τοὺς συνδυασμοὺς τῶν χρωμάτων. Κάθε ἄνθος, εἴτε πρόκειται περὶ ἀνθοδέσμη, εἴτε περὶ κανίστρου, εἴτε περὶ ζέρμπας, εἴτε περὶ μπράνς, ἢ στεφάνων, ἢ ζαρτινιέρας, ἢ σταυρῶν, οἰοῦντοτε σχήματος καὶ εἰδούς, πρέπει νὰ παρῆ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν του, ἀναλόγως τοῦ χρώματος του, τῆς ἀξίας του, τοῦ μεγέθους του, τῆς σπανιότητός του κλπ. Πρὸ παντός δὲν πρέπει νὰ κόπτονται τὰ ἄνθη μὲ μικρὰ κοτσάνια καὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ κανεὶς νὰ στερεώσῃ τὰ ἄνθη εἰς ξένα κοτσάνια, ξύλα ἢ σύρματα. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ κανεὶς νὰ μεγάλαι καὶ ὄγκωδη σχήματα δι' ἀνθοδέσμη ἢ κανίστρον ἐκ φυσικῶν ἀνθῶν οὐχὶ καλῆς ποιότητος ἢ χρώματος, χρώματος ἰδίᾳ, διότι ὑπάρχουν χρώματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα λόγον νὰ χρησιμοποιηθῶν διὰ μπουκέτα ἢ πανεράκια.

Εἶναι ἀπαραίτητον τὰ ἄνθη νὰ συνδεύωνται ὑπὸ τῆς φυσικῆς πρασινάδας των, κάπου κάπου ὅμως νὰ σκορπίζονται καὶ ἄλλα φυλλώματα ὡς ὁ Ἀδιάντος—τὸ κοινῶς πολυτρέχι—ὄλων τῶν ποικιλιῶν, ὁ λεπτοφυῆς, ὁ εὐγενῆς, ὁ ἀγγλικός, ὁ περσιανός, ὁ λυδιδιμαννιανός, τὸ ποικιλλόφυλλον, ἢ καταρριζωμένη, αἱ πτέριδες ὄλων τῶν εἰδῶν, ἢ Βαζιανή, ἢ μακρόφυλλος, ἢ ἀργυρά, ἢ λωφοτή, ἢ τρέμουσα, ἢ Κυρτομία τοῦ Φοστουνίου, ἢ δασύφυλλος τοῦ Βινσέττι, ἢ Διξωνίσις, ἢ ἀδιαντάφυλλος, ἀσπάργγος, Βαμβούζα, Κρότων ὄλων τῶν εἰδῶν κλπ.

Πρὸ παντός ὅμως μονόχροοι ἀνθοδέσμαι εἶναι πολὺ πολὺ νόμιπ. Διὰ γόμους καὶ ἀραβῶνας λευκαὶ ἢ ρόζ. Ἐπίσης διὰ στεφάνους ἢ σταυρούς πάλιν ἕνα χρῶμα, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου στέλλεται.

Ἄλλ' ἐκεῖ ποὺ παίζουν τὰ ἄνθη ρόλον εἶναι τὰ τραπέζια. Κανένα γεῦμα πλέον δὲν δίδεται χωρὶς ἀνθοστολισμένον τραπέζι. Σχήματα διάφορα ἐννοεῖται καὶ πολυποικίλια. Ἄν παραδείγματος χάριν τὸ τραπέζι εἶναι τετράπλευρον καὶ ἢ γαρνιτούρα, λεπτὴ ὅμως, γίνεται μεταξὺ τῶν πικτιῶν καὶ τῶν ποτηριῶν τετράγωνος. Ἄν εἶναι στρογγυλόν, στρογγυλὴ ἢ εἶναι ὠσειδῆς, ὠσειδῆς. Ἄλλὰ καὶ ἀνάμεσα στῆς φρουτιέρας καὶ τὰ ἄλλα βάζα μπορεῖται νὰ βάλετε γαρνιτούρα, ἢ κυκλόειδῆ, ἢ τετράγωνον. Ἐπίσης τοποθετοῦν μὲ σύρματα ταξοειδῆ, στηριζόμενα εἰς δύο μικρὰ ποδαράκια, γαρνιτούρες ὀρθιες, ἄλλ' εἰς τρόπον ὥστε καθε τῶν νὰ ἀντιστοιγῇ εἰς ἕνα συνδαιτημόνα, ἢ συνδέουν τὰ ἀνθοδοχεῖα, τὸ ἕν μὲ τὸ ἄλλο, μὲ γαρνιτούρα, ἢ στολίζουν τὸ τραπεζομάνδουλο εἰς τὰ πλάγια καὶ ἕν γένει χρησιμοποιοῦν ὅλην τὴν ποικιλίαν τῶν σχημάτων, μὲ τοὺς πολλοὺς χρωματισμούς, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἢ λεπτὴ πρασινάδα θεωρεῖται ἀπαραίτητος.

Ἄν πρόκειται περὶ στολισμοῦ σπητιῶν, ἐλλείψει πολλῶν ἀνθῶν τοῦ αὐτοῦ χρώματος, στολίζουν κάθε δωμάτιον μὲ ἄνθη ἑνὸς χρώματος, ἐν ἁρμονίᾳ ὅμως πρὸς τὸν χρωματισμὸν τῶν ἐπίπλων καὶ ἕν γένει τὸν ὅλον διάκοσμον τοῦ δωματίου.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος οἱ ἀναγνώσται τῆς «Εἰκονογραφημένης» θὰ μάθουν ὅλα τὰ εἶδη τῶν μπουκέτων ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς ἀνθοδετικής καὶ ποῦ καὶ πότε χρησιμοποιεῖται ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

ΑΡΙΣΤ. ΤΣΟΥΤΣΟΣ

Ἰδιοκτήτης Διεθνοῦς τοῦ Βασιλικῆ Ἀνθοπωλείου Ὁδὸς Σταδίου—Μεγάλη οἰκία Βουρῶν

Η ΚΟΜΩΣΙΣ

Μὲ ὠραῖον κτένισμα κερδίζει πάντοτε τὸ ὠραῖον πρόσωπον, ἀνεκάνθεν δὲ αἱ γυναῖκες ἔδιδον πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν κόμωσιν.

Δι' ἐφέτος κυριαρχοῦν καὶ πάλιν εἰς τὰ κομψὰ κεφαλάκια τὰ κτενίσματα μὲ πολλοὺς κυματισμούς (ondulations) εἰς ὅλα τὰ μέρη. Τὸ

σινὸν (κότσος) εἶναι πολὺ χαμηλὸ καὶ μᾶλλον πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ὅπισθεν τὰ μαλλιά στερεώνονται διὰ κτένας κατακορύφου.

Γενικῶς παραδέχονται οὐχὶ τὸ ὑπερβολικὸν φούσκωμα τῆς ὄλης κόμωσιν.

MME CLARA STINIS

Ο ΚΟΡΣΕΣ

Ἡ μακρὰ ζακέττα τῆς μόδας ἀποδεικνύεται πρακτικωτάτη διὰ τὸν χειμῶνα. Ἄλλὰ διὰ νὰ φανοῦν αἱ γραμμαὶ τοῦ σώματος χρειάζε-

ται καὶ κορσές κατάλληλος. Ὁ ὀρθὸς κορσὲς (droit) βασιλεύει καὶ ἐφέτος. Μόνον ποῦ ἢ Παρισίανες εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἔσθλαν ζώνην ἐλαστικὴν πλατεῖαν καὶ ἀντικατέστησαν τῆς μπαλένας.

Ὁ κορσὲς «Chatelaine» εἶναι τὸ ἰδεώδες μᾶδελλο. Κρατεῖ τὸ σῶμα εὐθυτενές, τοῦ δίδει κομψότητα, σὶκ παρισιανικὴ καὶ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην καμπύλην τοῦ κύματος. Εἰς τὴν ἔχουσιν ἐλλείψεις περὶ τὴν διάπλασιν γυναικῆ ἐπιτρέπει νὰ τὰς γνωρίζῃ μόνη αὐτή, τὸ δὲ ξένον βλέμμα νὰ μὴ ἀνακαλύπτῃ ὑπερβάλλουσαν ἀνάπτυξιν. Χρώματα ἀνοιχτά. Ρόζ, σιέλ, μῶβ, ἢ ἄσπρο καὶ μαῦρο, κατὰ βούλησιν. Συνήθως ἀπὸ λινοῦ κεντημένον μὲ μετάξι, ἢ μεταξωτὴν βατίσταν κεντημένην ἢ ἀπλῆν καὶ ἀπὸ σατέν πλουσιῶς κεντημένον, μὲ στίγματα, ἄνθη κλ. Ὡς πρὸς τὸ γαρνίσιμα εἶναι ἀπλούστατον. Ἐπάνω μόνον μιὰ σειρὰ νταντέλλα τρού-τρού, πλεγμένη μὲ κορδέλλα τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸν κορσὲ χρώματος. Ἡ ζακέττα μένουσιν πάντοτε κολλημένες εἰς τὸν κορσὲ, ἔμπροσ ἢ εἰς τὰ πλάγια καὶ πάντοτε τοῦ ἰδίου χρώματος μὲ αὐτόν.

Η ΑΝΘΟΔΕΣΙΑ

Ἐπεσον πλέον τὰ πολυχρῶμα μπουκέτα. Ἐκεῖνα τὰ τριαντάφυλλα καὶ τὰ γιοσεμιά καὶ τὰ κόκκινα χρώματα καὶ τὰ μῶβ καὶ τὰ ρόζ ἀνακατομένα δὲν εἶναι περὶ καθόλου τῆς μόδας. Μονόχροα καὶ πάλιν μονόχροα. Γιοσεμὶ σκέτο παραδείγματος χάριν, ἢ μενεξῆς γιὰ πανεράκια, μπουκέτα, τραπέζια εἶνε τὸ περὶ οἶκ ποῦ μπορεῖ νὰ γείνη. Ἐνα μπουκέτο ἀπὸ μενεξῆ σκούρο, φορέσκον τῆς ὥρας, μὲ πρασινάδα ἀπὸ φύλλα του ἢ ἀπὸ πολυτρέχι, τὸ ὁποῖον σημεῖωσται δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λείπῃ ἀπὸ ἕνα καλὸ μπουκέτο, εἶναι καὶ τι ἔξοχον.

Ἐννοεῖται δὲ οὐ δὲν ταιριάζει παντοῦ κάθε ἄνθος καὶ κάθε εἶδος μπουκέτου. Εἰς μίαν ντεμοναζέλλαν ἐφορτίζουσαν, παραδείγματος χάριν, ἢ μπορεῖ κανεὶς νὰ προσφέρῃ μιὰ ζέρμπας. Εἰς μίαν κυρίαν μιὰ ζαρτινιέρα ἀπὸ γράθα μῶβ, μὲ μενεξῆδες σκούρους καὶ πολυτρέχι. Διὰ τοὺς κυρίους κατηγορήθησαν οὐδὲν τὰ ἄνθη καὶ τὰ μπουκέτα. Συνειθίζουσιν τώρα νὰ προσφέρουσιν εἰς κυρίους βάζα ἄσ-νουβῶ.

Εἰς γόμους δὲν στέλλουσιν ἐπίσης ποικιλόχρομα μπουκέτα. Καὶ τί ὠραῖότερον αἴφνης ἀπὸ λευκοὺς μενεξῆδες μὲ μιὰ λευκὴν καμῆλια εἰς τὸ μέσον καὶ μὲ θήκην μεταξωτὴν, λευκὴν ἐπίσης, καὶ νταντέλλα ἀληθινῆν;

Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἐσπερίδας συνεθίζουσιν τὰ μονόχροα. Διὰ μίαν κυρίαν πολὺ πολὺ οἶκ εἶναι μιὰ μπράνς ἀπὸ γαζύφαλα ρόζ, καὶ δι' ἕνα κύριον μιὰ μπουτουνιέρα ἀπὸ λευκοὺς μενεξῆδες.

Ο ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ